Το δεκαπενθήμερο ηλεκτρονικό περιοδικό για τον Έλληνα blogger

BloGR

Τεύχος 7ο **[Δεκεμβριος 2005]**

…Χριστουγεννιάτικο Τεύχος…

- HOW TO -

Δημιουργήστε χριστουγεννιάτικο κλίμα στο blog σας!

Το BloGR έχει την άδεια να επιλέγει και να δημοσιεύει κείμενα από τους παρακάτω bloggers, τους οποίους και ευχαριστεί θερμά:

Α/Α	**Ψευδώνυμο**	**Διεύθυνση blog**
1	Liberterian	http://homepages.pathfinder.gr/libertarian/weblog.html
2	Wordpress	http://www.wordpress.gr
3	Feelgood	http://blogride.net/
4	YiannisD	http://homepages.pathfinder.gr/YiannisD/Mple_Tetradio.html
5	Bluebloy	http://homepages.pathfinder.gr/BlueBloy/weblog.html
6	Lazycat	http://homepages.pathfinder.gr/lazycat5/weblog.html
7	Amira_cas	http://homepages.pathfinder.gr/amira_cas/weblog.html
8	Talos	http://histologion-gr.blogspot.com
9	Skullone	http://homepages.pathfinder.gr/skullone/weblog.html
10	Neon.a	http://homepages.pathfinder.gr/neon.a/weblog.html
11	Mauros skilos	http://blogs.gr/mavros%20skylos
12	Minimalist	http://blogs.gr/minimalist
13	Lkrory21	http://hauptpunkte.blogspot.com
14	Giorgos Stratis	http://blog.readcy.net
15	E- rooster **team**	http://e-roosters.blogspot.com
16	Don_kichotes	http://homepages.pathfinder.gr/Don_Kichotes/weblog.html
17	George Ntasios	http://www.gntassios.gr
18	Yannis43	http://blogs.gr/yannis43
19	Netpant	http://homepages.pathfinder.gr/natpant/weblog.html
20	Funel	http://funel.blogspot.com/
21	Arxediamedia **team**	http://arxediamedia.blogspot.com
22	Getman	http://homepages.pathfinder.gr/getman/wolves.html
23	Avanti	http://ta-eis-eafton.blogspot.com/
24	Τσουκαλάς Δημήτρης	http://homepages.pathfinder.gr/DTSOUKAL/vroxopoios.html

Αν κάποιος από εσάς επιθυμεί να επιλέγονται κείμενα και από το δικό του blog δεν έχει παρά να μου στείλει ένα e-mail (jim_hellas@pathfinder.gr) με το οποίο πολύ απλά θα με ενημερώνει για την άδεια του να χρησιμοποιώ κείμενα από το blog του, καθώς και θα μου δίνει και την διεύθυνση του blog. Μη ξεχνάτε ότι η καρδιά του περιοδικού αυτού είναι η δική σας συμμετοχή!

Υ.Γ. Τα κείμενα δημοσιεύονται **χωρίς καμία περικοπή** (εκτός από μικρά σημεία που δεν βοηθούν την εκτυπώσιμη μορφή που έχει το BloGR, όπως π.χ. links) , με το **ψευδώνυμο** του συγγραφέα, καθώς και με την **πηγή** (σελίδα του blog) σε ευδιάκριτο σημείο.

Περιεχόμενα

Ελληνική blogόσφαιρα

Άρθρα

[Τα δικά σας άρθρα…]

Xalara.GR

[Ας περάσουμε την ώρα μας λίγο ευχάριστα και… χαλαρά!]

Φιλολογίζοντες

[Έχετε κάποια σχέση με το γράψιμο; Αν ναι, τότε μάλλον βρίσκεστε ανάμεσα σε αυτές τις σελίδες]

Christmas joy warms the heart

.::Editorial::.

- Από jim_hellas -

Φίλοι του BloGR, γειά σας και πάλι!

Όπως κάθε δεκαπενθήμερο, έτσι και αυτό, το νέο τεύχος του BloGR είναι δίπλα σας στην ώρα του! Φτάσαμε αισίως τα 7 τεύχη. Πέρασε και το πρώτο «εξάμηνο» ζωής του περιοδικού. Δεν ξέρω τι γεύση σας έχει αφήσει εσάς προσωπικά το περιοδικό μέσα από την πορεία του όλους αυτούς τους μήνες, αλλά εμένα, ως συντάκτη μου έχει δώσει πολλές εμπειρίες!

Άλλοτε τα πράγματα ήταν πιο εύκολα, άλλοτε πιο δύσκολα, αλλά πάντα αυτό που έμενε ήταν μια ικανοποίηση όταν έβλεπα το περιοδικό να πηγαίνει καλά, τουλάχιστον όσο αφορά τα downloads.

Μη σας τρομάζει που μιλάω σε παρελθοντικό χρόνο! Τίποτα δεν άλλαξε. Ίσα – ίσα έχω όλη την όρεξη να συνεχίσω αυτό το χόμπι μου, εφόσον βλέπω ότι είναι κάτι χρήσιμο και ανάλαφρο για τον χώρο του blogging. Η χρήση του παρελθοντικού χρόνου γίνεται γιατί αυτό είναι το τελευταίο περιοδικό του χρόνου. Δυστυχώς ξεκινάνε οι εξετάσεις από εβδομάδα. Έτσι είναι στην Κύπρο βλέπετε! Δεν θα έχω αρκετό χρόνο για να προετοιμάσω ένα ολόκληρο τεύχος. Αλλά και μετά τις εξετάσεις έρχονται οι διακοπές, οπότε και πάλι θα σας αφήσω έτσι, ξέμπαρκους! Αλλά όχι για πολύ! Γύρω στις 10 Ιανουαρίου επιστρέφω Κύπρο και ελπίζω πως θα είμαι γεμάτος ενέργεια, ώστε να καταφέρω να βγάλω το τεύχος στις 15 Ιανουαρίου! Οπότε, απλά κάντε υπομονή!

Τώρα ας επικεντρωθούμε για άλλη μια φορά στο τεύχος που διαβάζετε αυτή τη στιγμή. Δυστυχώς δεν περιέχει κάποιο αφιέρωμα, αν και περίμενα πως θα έχει κάτι για τις 17 Νοεμβρίου. Οι bloggers που είναι στην allow list μου δεν φάνηκαν να ενθουσιάζονται ιδιαίτερα με το θέμα, οπότε πέρασε έτσι. Αλλά παρόλο που δεν υπάρχει αφιέρωμα, υπάρχουν πολλά άλλα ενδιαφέροντα άρθρα διάφορων θεμάτων. Ενδεικτικά να σας πω πως εδώ μπορείτε να διαβάσετε από ολόκληρο οδηγό για το Βερολίνο, έως για την ανακάλυψη μιας ανθεκτικότερης μορφής του AIDS στην Ελλάδα!!!

Βέβαια, όπως ήδη θα προσέξατε από το εξώφυλλο ήδη, βάλαμε τα γιορτινά μας. Είμαστε μέσα στο κλίμα των Χριστουγέννων. Το περιοδικό δηλώνει έτοιμο να δεχτεί τον παχουλό κύριο με την κόκκινη στολή. Ελπίζω και εσείς το ίδιο. Και αν δεν είστε ακόμη έτοιμοι, κοιτάξτε να ετοιμαστείτε σε λίγο! Κοιτάξτε μη περάσουν οι γιορτές και δεν το πάρετε χαμπάρι!!!

Αυτά από εμένα και γι' αυτό το δεκαπενθήμερο… Θα τα ξαναπούμε του χρόνου(!). Εύχομαι να σας βρει με υγεία το 2006 και με πολύ πολύ πολύ λιγότερα προβλήματα.

Καλή ανάγνωση!

How to...

? ? ? ? ?

- Από **jim_hellas** -

Σε αυτό το τεύχος ήθελα να σας δώσω κάτι που να ταιριάζει με την εποχή. Κατέληξα με αυτά που θα διαβάσετε πιο κάτω. Σας δίνω scripts για να δημιουργήσετε εφέ χιονιού που πέφτει, αλλά και οδηγίες για να δημιουργήσετε και εσείς μια χριστουγεννιάτικη εκδοχή του blog σας.

Όταν αποφάσισα να βάλω κάτι που να έχει σχέση με τα Χριστούγεννα, δυστυχώς όμως δεν μου ερχόταν τίποτα στο μυαλό. Αλλά σε κάποια φάση, εκεί που σχεδίαζα το χριστουγεννιάτικο style του blog μου, σκέφτηκα ότι μπορεί να είναι δύσκολο για κάποιον να δημιουργήσει μια χριστουγεννιάτικη εκδοχή για το site του. Έτσι αποφάσισα να σας δώσω 5 – 6 βασικά βήματα για να δημιουργήσετε το δικό σας χριστουγεννιάτικο blog.

1. Αρχικά ψάξτε σε μια μηχανή αναζήτησης, όπως το Google ή το Yahoo, για χριστουγεννιάτικες εικόνες. Βάλτε αγγλικές λέξεις (θα βρείτε πολύ περισσότερα αποτελέσματα) όπως “Christmas” ή “holidays”
2. Ψάξτε τα clip art που έχετε αποθηκευμένα στον υπολογιστή σας. Πολλά από αυτά είναι σίγουρα πολύ όμορφα και νομίζω πως αξίζουν μια θέση στο blog σας. Προσέξτε μόνο οι εικόνες που θα χρησιμοποιήσετε να ταιριάζουν με το background του blog σας.
3. Μπορείτε να βάλετε ακόμη και μπάρες πάνω, κάτω ή στα πλάγια ή ακόμη και ειδικά σχεδιασμένα κουμπάκια. Υπάρχουν μερικές πολύ όμορφες μπάρες για τα Χριστούγεννα τα οποία δείχνουν κρεμασμένες γιρλάντες, λαμπάκια ή στολίδια. Αν θέλετε να μπείτε για τα καλά στο κλίμα, νομίζω πως θα τα λατρέψετε.
4. Μπορείτε να μορφοποιήσετε το λογότυπο του blog σας με ένα από τα πολλά προγράμματα επεξεργασίας εικόνων που κυκλοφορούν.
5. Μπορείτε να παίξετε με τα χρώματα της σελίδας σας. Βάλτε για παράδειγμα κόκκινο background με κίτρινα link. Τα χρώματα που χρησιμοποιούνται συνήθως τα Χριστούγεννα είναι το κόκκινο και το πράσινο.
6. Κλέψτε ιδέες από τα μεγάλα sites! Πάντα θα βρείτε έξυπνες ιδέες με μια μικρή βόλτα από τα μεγάλα κεφάλια του ίντερνετ!

Αλλά...

- Μη το παρακάνετε με τις αλλαγές στο look του site σας. Πολλά φωτάκια, μη βοηθητικά backgrounds ή πολλές κινούμενες εικόνες απλά μπερδεύουν τον αναγνώστη και μάλλον τον διώχνουν, παρά τον τραβάνε στο site σας!
- Το feeling της σελίδας σας πρέπει να είναι απλό. Δεν χρειάζεται να κάνετε τη σελίδα σας πιο πολύπλοκη λόγω των… Χριστουγέννων!
- Μικρύνετε το μέγεθος των εικόνων, τόσο σε χώρο, όσο και σε bytes. Όσο πιο μικρές εικόνες τόσο πιο όμορφο το blog και τόσο πιο γρήγορα φορτώνει.

Πιο κάτω σας δίνεται και ένα πολύ όμορφο script που έβαλα και εγώ στο blog μου. Εμφανίζει χιόνι να πέφτει στην σελίδα σας.
Απλά βάλτε το script αμέσως μετά από το tag <body> του HTML κώδικα και μορφοποιήστε τα νούμερα που βλέπετε στο script για να αλλάξετε τον αριθμό των νιφάδων χιονιού, των χρωμάτων, των γραμματοσειρών αλλά και την ταχύτητα. Περισσότερες οδηγίες υπάρχουν μέσα στο script...

[redacted]

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ !!! ☺

Μικρά Blogονέα

πΟΤΕ !!!

- Από jim_hellas -

Για άλλη μια φορά γίναμε μάρτυρες του νταβατζισμού του ΟΤΕ. Ο οργανισμός αποφάσισε εντελώς ετσιθελικά την αύξηση της χρέωσης στις ΕΠΑΚ συνδέσεις, τόσο την ημέρα, όσο και την νύχτα! Φυσικά η απόφαση αυτή προκάλεσε θύελα αντιδράσεων από το σύνολο των ελλήνων χρηστών ίντερνετ.

Δεν φτάνει που έχουμε το πιο αργό ίντερεντ στην Ευρώπη και μας το πουλάνε ως χρυσάφι, τώρα μας το ακριβαίνουν κι άλλο, εκμεταλευόμενοι το μονοπώλιο. Ο ΟΤΕ βέβαια ανακοίνωσε πως το σκεπτιό της αύξησης ήταν η προώθηση της ADSL σύνδεσης στην Ελλάδα. Βέβαια οι αναλυτές σωστά σκέφτηκαν πως μια άυξηση θα έκοβε την ροή των καταναλωτών προς ένα συγκεκριμένο προϊόν και θα την έστρεφε προς άλλο. Το πρόβλημα είναι πως πολλοί Έλληνες δεν έχουν άλλη επιλογή πέρα του ΕΠΑΚ, καθώς οι ADSL συνδέσεις δεν έχουν φτάσει ακόμα σε όλη την Ελλάδα!

Ο ΟΤΕ αναγκάστηκε βέβαια, την επόμενη μέρα της απόφασής του, να παγώσει τα σχέδιά του, λόγω των αντιδράσεων των Ελλήνων χρηστών που πλέον έχουν και οργανωμένη φωνή μέσω της **Ένωσης Ελλήνων Χρηστών Ίντερνετ**.

Μάλιστα έγινε μια πολύ ισχυρή κίνηση από τους Έλληνες bloggers, οι οποίοι χρησιμοποίησαν τη δύναμή τους για να αντιδράσουν στην όλη κατάσταση. «Επιτέθηκαν» στον ΟΤΕ μέσω του λεγόμενου Google bombing. Τι είναι αυτό; Πολύ απλά έβαλαν Link στην λέξη «ληστής» το οποίο πήγαινε στην ιστοσελίδα του ΟΤΕ. Έτσι στο google όταν ψάξετε για την λέξη «ληστής» πλέον σας βγάζει ως πρώρη επιλογή τον ΟΤΕ.

SplashBlog!

- Από **jim_hellas** –

- http://www.geekzone.co.nz/content.asp?ContentId=5512-

Το SplashData κάνει το Splashblog photo- blogging διαθέσιμο για περισσότερα κινητά, καθώς συμπεριλαμβάνει συσκευές με Windows Mobile 2003 και Windows 5,0, αλλά και τη σειρά Symbian 60 smartphones. Μια έκδοση για κινητά με Symbian UIQ είναι υπο ανάπτυξη αυτήν την περίοδο, ενώ οι χρήστες PalmOS απολάμβαναν τις υπηρεσίες αυτές εδώ και καιρό.

Οι χρήστες των Windows Mobile και series 60 wireless συσκευών μπορούν να δημοσιεύουν άμεσα φωτογραφίες στο “photo-blog” τους και να τις μοιράζονται με όποιον το επιθυμούν. Επίσης οι χρήστες μπορούν να γραφτούν στο photo-blog κάποιου άλλου και να κατεβάζουν τις φωτογραφίες στο κινητό τους!

Οι υπηρεσίες που είναι διαθέσιμες για όλους τους χρήστες του SplashBlog επιτρέπουν σε έναν χρήστη να έχει πολλαπλά photo-blogs κάτω από τον ίδιο λογαριασμό, όπως όλες οι υπηρεσίες «απλού» blogging.

Το SplashBlog επιτρέπει στους επισκέπτες να σχολιάσουν τις εικόνες που δημοσιεύονται. Τα σχόλια μπορούν να δημοσιεύονται είτε μέσω ίντερνετ, είτε μέσω wireless συσκευών οι οποίες όμως έχουν «εγγραφεί» στα blogs.

Ο κάθε χρήστης μπορεί να διατηρεί στο SplashBlog του έως και 500 εικόνες, εντελώς δωρεάν. Γι’ αυτούς που θέλουν να έχουν παραπάνω εικόνες η υπηρεσία κοστίζει $29.95 / χρόνο.

Zuruck Bleiben Bitte (Berlin Calling Part 1)

Ημ/νία: 17/11/2005 **- Από 1krory21 -**

(http://hauptpunkte.blogspot.com/2005/11/zuruck-bleiben-bitte-berlin-calling.html)

Εισαγωγή:

Μιας και βρεθήκαμε για λίγες ημέρες στο Βερολίνο, θα θέλαμε να σας δώσουμε μια γεύση από την πόλη. Καταρχήν πετάξαμε ως εκεί με ..."Κτελ με φτερά" της Easyjet αλλά εννοείται ότι συμφέρει οικονομικά ειδικά αν κλείσει κανείς νωρίς εισιτήρια στο site. Πάντως και νερό να θες να πιεις μέσα στο αεροπλάνο κοστίζει (1,5€ μπουκαλάκι 330ml!!!).

Αεροδρόμιο:

Προσγειωθήκαμε στο αεροδρόμιο Schoenefeld, το οποίο είναι μάλλον μικρό και θα έλεγε κανείς ότι ανήκει στην Easyjet μιας και τα περισσότερα αεροπλάνα που είδαμε εκεί είναι δικά της. Πάντως πετάνε και άλλες εταιρείες εκεί αλλά κυριώς τύπου budget (πχ GermanWings). Συμβουλή: όταν φθάσετε εκεί να πάρετε τα τραίνα με ένδειξη RE ή το ...διώροφο Airport Express τραίνο και όχι S-Bahn(S9) ή τα λεωφορεία (όπως π.χ. το 171 που σας πάει στον σταθμό Rudow του μετρό) μιας και κοστίζουν το ίδιο (2,10€) και σας πάνε κατευθείαν κέντρο (Alexanderplatz, OstBahnhof ή Zoo Bahnhof) χωρίς ενδιάμεσες στάσεις και πολύ πιο γρήγορα.

Μετακινήσεις-ΜΜΜ:

Το δίκτυο των ΜΜΜ είναι εντυπωσιακό τόσο σε πλήθος σταθμών, γραμμών και διαδρομών όσο και σε συχνότητα και εξυπηρέτηση. Τουλάχιστον 10 γραμμές μετρό(U-Bahn), άλλες τόσες προαστιακού(S-Bahn), πλήθος γραμμών λεωφορείων και tram (κυρίως στο πρώην Ανατολικό Βερολινό) σας πάνε κυριολεκτικά όπου θέλετε πολύ γρήγορα (σπάνια περιμέναμε πάνω από 1-2 λεπτά για κάποιο μέσο ενώ οι ανταποκρίσεις συνήθως άμεσες). Το μειονέκτημα είναι ότι οι σταθμοί και τα τραινά είναι πολύ πιο βρώμικα από τα αθηναϊκά (θυμηθήκαμε την παλιά Ομόνοια/Βικτώρια αλλά και τα παλιά ξύλινα βαγόνια του ΗΣΑΠ!!!) αν και αυτό δείχνει να αλλάζει σιγά σιγά (κάποιοι σταθμοί ανακαινίζονταν ενώ είδαμε και καινούργιους συρμούς).

Υπάρχουν πολλά νυχτερινά δρομολόγια λεωφορείων και τραμ τις καθημερινές (επιπλέον, κάποιες γραμμές τραίνων U και S λειτουργούν και την νύχτα Παρασκευή και Σάββατο) με εγγυημένες ανταποκρίσεις μεταξύ τους(ακούτε εκεί στον ΟΑΣΑ???) οπότε είναι πολύ εύκολο και βολικό να κινηθείς και νύχτα με τα ΜΜΜ χωρίς κανένα πρόβλημα (Τα ταξί είναι λίγα σε σχέση με την Αθήνα και πιο ακριβά και τα χρησιμοποιούν ελάχιστοι).

Τόσο οι ντόπιοι όσο και οι τουρίστες χρησιμοποιούν όλοι τα ΜΜΜ γιαυτό και αν και υπάρχει κάποια κίνηση ειδικά τις εργάσιμες ημέρες δεν συγκρίνεται με της Αθήνας ούτε στο ελάχιστο (αφήστε που το parking είναι πανάκριβο όπως και η βενζίνη οπότε δεν συμφέρει το αυτοκίνητο). Το "κανονικό" εισιτήριο κοστίζει 2,10€ και έχει διάρκεια 2 ώρες προς μια διαδρομή. Υπάρχουν όμως και ημερήσιες, 2ήμερες, 3ήμερες και εβδομαδιαίες κάρτες σε συμφέρουσες τιμές ειδικά αν πρόκειται να μετακινηθείτε πολύ. Ας κάνουμε όλοι κάτι να αποκτήσει και η Αθήνα ενά τέτοιο οργανωμένο συγκοινωνιακό σύστημα και να το χρησιμοποιούμε όλοι-ες ώστε να γλυτώσουμε από τα αυτοκίνητα που έχουν γίνει πιο πολλά από τους ανθρώπους αλλά και να καθαρίσουν και λίγο τα πνευμόνια μας!(ακούτε εκεί στον ΟΑΣΑ και το Υπουργείο Μεταφορών, ε? ε?)

Αξιοθέατα που είδαμε και επισκεφθήκαμε:

Το κλασσικό σημείου ελέγχου και εισόδου-εξόδου όσο ήταν διαιρεμένο το Βερολίνο σε ανατολικό και δυτικό. Το φυλάκιο, κλπ είναι ανακατασκευασμένο και όχι το αυθεντικό. Δίπλα ακριβώς υπάρχει μουσείο (με τσιμπημένη είσοδο 9€!) και πολλά souvenir shops εκατέρωθεν του δρόμου. Δυστυχώς η όλη φάση αποπνέει υπερβολική "τουριστίλα" (Μέχρι πετραδάκια από το τείχος πουλάνε οι αθεόφοβοι!) ενώ τριγυρνάνε και κάτι απίστευτοι τύποι φορώντας σοβιετικές, ανατολικογερμανικές ή αμερικάνικες στρατιωτικές στολές και μπορείς να βγεις φώτο μαζί τους με το αντίστοιχο αντίτιμο. Αξίζει όμως να κάτσετε για μπύρα ή καφέ στο πολύ καλό (θυμίζει βιεννέζικο καφέ) Cafe Adler.

Reichstag:
Η βουλή της Γερμανίας. Ένα πολύ όμορφο κλασσικό κτίριο κοντά στην περίφημη Πύλη του Βρανδεμβούργου. Στην οροφή έχει έναν νέο γύαλινο μεταμοντέρνο θόλο (προσβάσιμος δωρεάν αλλά μπορεί να περιμένετε αρκετή ώρα στην ουρά) με θέα του Βερολίνου 360 μοιρών σε πέντε επίπεδα και ένα όμορφο εστιατόριο-καφέ στη βάση του θόλου, κάπως ακριβό σε σχέση με την μέση τιμή αλλά με πολύ καλό φαγητό. Καθίστε πάντως έστω και για μια μπύρα, αξίζει!

Potsdamer Platz:
Το νέο κτίριο γραφείων του DB (Γερμανικοί Σιδηρόδρομοι), ο υπερμοντέρνος θόλος (με τον ιδιαίτερο φωτισμό τα βράδια) και τα κτίρια της Sony(έδρα για όλη την Ευρώπη), ο ανακατασκευασμένος σταθμός τραίνων και άλλα παρόμοια μοντέρνα κτίρια δίνουν μια ιδιαίτερα φουτουριστική άποψη στην γνωστή πλατεία του Βερολίνου. Την περίοδο που είμασταν εκεί είχε events διαφήμισης του Salzburg και των παρακείμενων χιονοδρομικών κέντρων (Αυστρία) με μια τεχνητή πίστα χιονιού στην μέση της πλατείας, σπιτάκια που προσέφεραν τοπικές λιχουδιές, μπύρες, ένα είδος ζεστού κρασιού και άλλα πολλά.

Alexanderplatz:
Ένα από τα πιο κεντρικά σημεία του Βερολίνου. Στη μέση της πλατείας δεσπόζει ο γνωστός πύργος τηλεόρασης (γερμ. Fernsehturm) με ύψος 368 μέτρα (δεύτερο ψηλότερο κτίσμα στην Ευρώπη). Σε ύψος περίπου 200 μέτρων υπάρχει restaurant / καφέ και χώρος για επισκέπτες. Λένε ότι σε καθαρή μέρα μπορείς να δεις τοπία σε ακτίνα 40 χιλιομέτρων και φυσικά ολόκληρο το Βερολίνο. Δεν καταφέραμε να πάμε απάνω (είσοδος: 7,5€) μιας και οι ουρές αναμονής για ανάβαση είναι μεγάλες (μπορεί να περιμένει κανείς έως και δύο ώρες) ενώ μια από τις ημέρες ήταν κλειστός για το κοινό. Χρεωστούμενο για επόμενη επίσκεψη στην πόλη.

Nikolaiviertel:
Είναι το ανακατασκευασμένο από τις υπηρεσίες της πρώην Ανατολικής Γερμανίας ιστορικό κέντρο του Βερολίνου σε μεσαιωνικό στυλ την δεκαετία του 70. Αξίζει για μια βόλτα αλλά μην φανταστείτε και τίποτα σπουδαίο. Μόλις πέντε λεπτά από την Alexanderplatz (ανάμεσα θα περάσετε και από το εντυπωσιακό "Κόκκινο Δημαρχείο")

Palast De Republik:
Κοντά επίσης στην Alexanderplatz και χτισμένο την δεκαετία του 70, βρίσκεται το Palast De Republik, Αρχιτεκτονικά μοντέρνο στην εποχή του, αποτέλεσε την έδρα της κυβέρνησης της πρώην Ανατολικής Γερμανίας . Το 1990 εγκαταλείφθηκε λόγω του ότι χρησιμοποιήθηκε αμίαντος στην κατασκευή του, ουσιαστικά είναι ερείπιο εξωτερικά πια και αναμένεται το γκρέμισμα του και χτίσιμο ενός παλαιότερου πρωσσικού παλατιού(!!!) που ήταν στην ίδια θέση. Γίνονται διάφορες ενέργειες από αρχιτέκτονες και άλλες ομάδες για την διατήρηση του. Κατα καιρούς γίνονται επίσης εκθέσεις μοντέρνας τέχνης στην μεγάλη αίθουσα ενώ λειτουργεί και ένα club (Fraktalles Lounge) σε κάποιον όρο.

Ausstieg rechts! (Berlin Calling Part.II)

Ημ/νία: 19/11/2005 **- Από 1krory21 -**
(http://hauptpunkte.blogspot.com/2005/11/ausstieg-rechts-berlin-calling-partii.html)

Συνεχίζουμε την παρουσίαση των αξιοθέατων και κύριων σημείων που προλάβαμε και είδαμε κατά την διάρκεια της επισκεψής μας στο **Βερολίνο**.

Εβραϊκό Μουσείο Βερολίνου

Σύγχρονο και μοντέρνο στην σχεδίαση τόσο εξωτερικά όσο και εσωτερικά μουσείο. Κύριο θέμα οι Εβραίοι και η πολυτάραχη ιστορία τους στην Γερμανία. Να το επισκεφθείτε οπωσδήποτε, αξίζει! Σχετικά κοντά (3-4 λεπτά με τα πόδια) βρίσκεται και το **Berlin Gallery** - μουσείο που ειδικεύεται κυρίως στην μοντέρνα τέχνη. Δεν προλάβαμε να το περιηγηθούμε λόγω χρόνου (όπως και πολλά άλλα και ενδιαφέροντα μουσεία του Βερολίνου) αλλά και μόνο εξωτερικά σε προδιαθέτει να μπεις.

Tiergarten

Τεράστιο πάρκο στην μέση περίπου του Βερολίνου. Στο κέντρο περίπου του πάρκου, απ' όπου φεύγουν ακτινωτά μεγάλες λεωφόροι που ενώνουν διάφορα σημεία του Βερολίνου, δεσπόζει η Siegessaule (ελληνικά: Η στήλη της νίκης) σε ανάμνηση διαφόρων νικών του παλαί ποτέ Πρωσσικού βασιλείου. Μια πολύ καλή βόλτα είναι να ξεκινήσετε από ανατολικά (πχ Πύλη Βρανδεμβούργου), να περάσετε από την "Στήλη Της Νίκης" και να καταλήξετε κάτω ακριβώς από τον σταθμό(είναι υπερυψωμένος) του **S-Bahnhof "Tiergarten"**, όπου ανάμεσα σε κάτι... συνεργεία υπάρχει μια πολύ ωραία μπυραρία (δεν θα σας γεμίσει το ...μάτι εξωτερικά αλλά μπείτε anyway) σε παλιό στυλ με φθηνό και καλό φαγητό και μπύρα. Μπροστά από τον σταθμό, κάθε Σ/Κ γίνεται κάποιο παζάρι οπού θα βρείτε αντίκες, δίσκους - cd, μικροέπιπλα και άλλα αντικείμενα σε καλές τιμές. Μια στάση μετά με τραίνο βρίσκεται ο σταθμός **Zoologischer Garten** (εν συντομία Zoo), κύριος σιδηροδρομικός σταθμός του Βερολίνου. Πίσω από το **Zoo** ξεκινά η περιοχή **Charlottenburg**.

Charlottenburg
Περιοχή στο (πρώην)Δυτικό Βερολίνο όπου δεσπόζει το ομώνυμο και εντυπωσιακό παλάτι, το οποίο είναι και το μεγαλύτερο στην πόλη. Πήρε το όνομα του (τόσο το κάστρο όσο και η περιοχή) από την πριγκήπισσα **Sophie Charlotte** . Υπάρχει και ομώνυμος σταθμος **U-Bahn Sophie Charlotte** από μπορείτε να περπατήσετε μια πολύ όμορφη οδό με πολλά δένδρα και να φθάσετε ακριβώς μπροστά στο παλάτι. Πίσω από το παλάτι υπάρχει ένας πολύ μεγάλος κήπος με παρτέρια, δέντρα και λιμνούλες που αξίζει εξίσου για βόλτα. Στον δρόμο απέναντι διαγώνια από το παλάτι υπάρχει και μια καλή μεγάλη μπυραρία που προσφέρει μεταξύ άλλων και μπύρα με το... μέτρο (12 μικρά ποτήρια μπύρας σε μια ξύλινη τάβλα και κόστος περίπου 17€).

Kurfurstendamm
Στην νότια πλευρά του Charlottenburg βρίσκεται η Kurfurstendamm (αποκαλείται και Ku' Damm προς χάριν συντομίας) και είναι ο κατεξοχήν εμπορικός δρόμος του Βερολίνου. Πάρα πολλά μαγαζιά (γερμανικά αλλά και διεθνή) για ψώνια μέχρι τελειωτικής πτώσης. Στο τέλος του δρόμου και δεξιά, κοντά στην **Wittenberplatz** βρίσκεται ένα από τα μεγαλύτερα πολυκαταστήματα της Ευρώπης, το γνωστό **KaDeWe**.

Kreuzberg
Περιοχή δίπλα στο κέντρο όπου βρισκόταν και το ξενοδοχείο μας (Aletto JugendHotel). Το ξενοδοχείο απλό, με τα βασικά και φθηνό. Ήταν 2 σταθμοί U-Bahn και 1 σταθμός S-Bahn σε απόσταση 200 -500 μέτρα, ενώ έκαναν κοντά και στάση δύο νυχτερινά λεωφορεία (N29, N84) οπότε ήταν εύκολη η πρόσβαση στα ΜΜΜ. Αλλά και με τα πόδια, σε δέκα λεπτά ήσουν στην Potsdamer Platz, ή στο Checkpoint Charlie, οπότε δεν ήταν και άσχημα. Στην ανατολική πλευρά του **Kreuzberg** και μέχρι τον **OstBahnhof** υπάρχουν αρκετά bars και clubs για όλα τα γούστα. Στην νότια πλευρά εκτείνεται

μέχρι το αεροδρόμιο **Tempelhof** και αν κάνετε βόλτα πορς τα εκεί, στην διαδρομή θα βρείτε το ομώνυμο πάρκο **Kreuzberg** με τον λόφο, τον καταράκτη και το μνημείο στην κορυφή και το δημαρχείο (**Rathaus Kreuzberg**) όπου στον δέκατο όροφο λειτουργεί υπερφθηνό (μπύρα ή καφέ 1€, πιάτα με 4€, κλπ) και καλό εστιατόριο με θέα μεγάλο μέρος της πόλης (λειτουργεί μόνο καθημερινές και μέχρι τις 15:30).

Φυσικά, υπάρχουν πολλά πολλά πράγματα να δει κανείς στο Βερολίνο που όχι μέρες, μήνες δεν φτάνουν. Καλό θα ήταν να έχετε κάποιον οδηγό τύπου Lonely Planet ή Eyewitness Travel Guides (καλύτεροι μάλλον) μαζί σας γιατί σίγουρα θα ...χαωθείτε once you are there! Εμείς πάντως σας παρουσιάσαμε μερικά από όσα προλάβαμε να δούμε. Το αφιέρωμα στο Βερολίνο θα κλείσει σύντομα με την γενική αποψή μας για την πόλη.

Ausstieg Links (Berlin Calling Part.III)

Ημ/νία: 19/11/2005 **- Από lkrory21 -**
(http://hauptpunkte.blogspot.com/2005/11/ausstieg-links-berlin-calling-partiii.html)

Κλείνουμε το αφιέρωμα στο Βερολίνο με αφορμή το ολιγοήμερο ταξίδι μας εκεί με την γενικότερη άποψη που μας δημιουργήθηκε.

Berlin.

Μια πόλη που προσπαθεί να βρει τον εαυτό της δεκαπέντε χρόνια μετά την πτώση του τείχους και την επανένωση των δύο Γερμανιών. Μια πόλη σε ανακατασκευή, συνεχή διαμόρφωση και διαρκή ανανέωση. Μια πόλη 3,500,000 κατοίκων όπου Βερολινέζοι, μετανάστες, φοιτητές και επισκέπτες κινούνται ανάμεσα σε υπερμοντέρνα φουτουριστικά κτίρια, παλαιά πρωσσικά παλάτια, γοτθικού τύπου εκκλησίες, κλασσικά τούβλινα ευρωπαϊκά σπίτια, μπλοκ από σοβιετικού τύπου πολυκατοικίες και μεγάλα πάρκα.

Μια πόλη που παραμένει ζωντανή στην ψυχή ακόμα και αν, σύμφωνα με όλες τις μαρτυρίες ανθρώπων που έζησαν ή ζουν από εκεί από τα πρώτα χρόνια αφότου έπεσε το τείχος, αυτός ο αέρας ανανέωσης, καλλιτεχνικής ελευθερίας, κατάληψης χώρων, ελευθεριότητας και ατελείωτου πάρτυ έχει πια χαθεί.

Το Βερολίνο όμως δεν είναι μια τυπική γερμανική πόλη τύπου Ντίσσελντορφ και δεν θα γίνει μάλλον ποτέ. Ούτε θα καταλήξει σαν την Φρανκφούρτη, μια πόλη γεμάτη εντυπωσιακούς ουρανοξύστες και γραφεία εταιρειών και τραπεζών αλλά χωρίς ψυχή. Ακόμα και το κλιμα αρχικής ευφορίας από την πτώση του τείχους χάθηκε πια, η πόλη είναι ολοζώντανη, προσφέρει ότι μπορεί να θέλει κάνεις και ξέρει να "καθηλώνει" τους επισκέπτες της.

Πολυπολιτισμικό, πολυάνθρωπο αλλά ταυτόχρονο ανθρώπινο, μεγαλούπολη μεν αλλά βατό και εύκολο. Διασκέδαση, τέχνη, σπουδές, ψώνια, δουλειά, απλή επίσκεψη, διαμονή ή για όποιον άλλο λόγο βρεθείτε εκεί σύντομα θα καταλάβετε ότι το Βερολίνο είναι η πραγματική καρδιά της Ευρώπης. Έχουμε επισκεφτεί πολλές ευρωπαϊκές πόλεις, όλες όμορφες: Ρώμη, Βιέννη, Παρίσι, Λονδίνο, Βρυξέλλες, κλπ. Το Βερολίνο "μυρίζει" πιο πολύ Ευρώπη από όλες.

Αυτά προς το παρόν

Υ.Γ. Ως αφορά την σύγκριση με την Αθήνα; Η Αθήνα έχει κάνει κάποια βήματα εδώ και μερικά χρόνια αλλά απέχει πολύ, μα πάρα πολύ τόσο σε υποδομές όσο και σε νοοτροπία σε σχέση με τις άλλες ευρωπαϊκές πόλεις. Κάπου ειχαμε διαβάσει ότι η Αθήνα έχει περισσότερες ομοιότητες με την Δαμασκό, την Βυρηττό ή την Τρίπολη (Λιβύη!) παρά πχ με την Ρώμη. Δεν είχαμε την ευκαιρία να το επιβεβαίωσουμε, ούτε μας πιάνει κρίση ξενομανίας ούτε πιστεύουμε ότι οι άλλες ευρωπαϊκές πόλεις είναι επίγειοι παράδεισοι. Παντού υπάρχουν πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα και η Αθήνα έχει πολλά πλεονεκτήματα με πρώτα και καλύτερα τον καιρό, την φθηνή σχετικά στέγη, κλπ. Στις ευρωπαϊκες πόλεις απλά υπάρχει επιπλέον το μίνιμουμ πολιτισμικού επιπέδου, νοοτροπίας και υποδομών για να μπορέσεις να ζήσεις ανθρώπινα. Μήπως όμως είναι στο χέρι μας να αποκτήσουμε και εμείς μια πόλη με ανθρώπινο πρόσωπο, καθαρή, με οδηγούς που να σταματάνε μόλις πάει να διασχίσει πεζός τον δρόμο, με ανακύκλωση, με μεγάλα πάρκα, με ελάχιστη -στα όρια του απολύτως απαραίτητου- χρηση του αυτοκινήτου, ποδηλατόδρομους, εύχρηστα, γρήγορα και εξυπηρετικά ΜΜΜ, και, και, και που όλοι θαυμάζουμε όταν είμαστε έξω?

Μην περιμένετε από τις δημοτικές εκλογές που είναι απλά μια μικρογραφία των πολιτικών με γαλάζια και πράσινα (ε που και που και κανένα κίτρινο ή κόκκινο) ανθρωπάρια να εναλλάσσονται.. Εμείς πρέπει να ξεκινήσουμε την αλλαγή αλλάζοντας καταρχήν την ίδια μας την νοοτροπία.

Το Αγγλοσαξονικό μοντέλο και οι μετανάστες

Ημ/νία: 18/11/2005 **- Από libertarian -**
(http://homepages.pathfinder.gr/libertarian/weblog.html)

Σύμφωνα με την μελέτη που διεξήγαγε το πανεπιστήμιο του Essex σε 140.000 άτομα, τα παιδιά μεταναστών από την Καραϊβική, την Αφρική, την Ινδία και την Κίνα, έχουν μεγαλύτερη κοινωνική κινητικότητα από τα παιδιά των Άγγλων εργατών. Το 56% των Ινδών που γεννήθηκαν σε οικογένειες της εργατικής τάξης έγιναν επαγγελματίες, μάνατζερ κτλ. Επίσης καλά ποσοστά έχουν και τα παιδιά Αφρο-καραϊβικής καταγωγής, το 45% ανέβηκε κοινωνική τάξη, υψηλότερη από αυτήν από την οποία προερχόταν.

Και στις Ηνωμένες Πολιτείες φαίνεται να ισχύει η ίδια τάση. Τους υψηλότερους ρυθμούς επιχειρηματικότητας κατέχουν οι μουσουλμάνοι μετανάστες, μαζί με τους Ινδούς, τους Ρώσους και τους Κορεάτες.

Από την άλλη στην Γαλλία οι μετανάστες δεν απολαμβάνουν μεγάλη κοινωνική κινητικότητα. Οι σοσιαλιστικές πολιτικές που ακολουθεί η χώρα όλα αυτά τα χρόνια έχουν δημιουργήσει ανεργία που ξεπερνά το 10% (διπλάσια από αυτήν της Αγγλίας και των ΗΠΑ) και που κυρίως πλήττει τους μετανάστες. Το κοινωνικό Κράτος που έχουν χτίσει βλάπτει τις πιο αδύναμες ομάδες (άνεργους, μετανάστες) και ευνοεί τους βολεμένους (αυτούς που είναι οργανωμένοι και μπορούν να αποσπάσουν τους περισσότερους ψήφους, όπως για παράδειγμα οι δημόσιοι υπάλληλοι). Το εργατικό τους δίκαιο κάνει ουσιαστικά αδύνατο για τις επιχειρήσεις να απολύσουν υπάλληλους και έτσι αναγκαστικά κάνουν με φειδώ τις προσλήψεις εφόσον είναι μεγάλο το ρίσκο. Ο ελάχιστος μισθός είναι σε πολύ μεγάλα επίπεδα (1,197 ευρώ/μήνα) και τα άτομα των οποίων η εργασία τους δεν αξίζει αυτήν την επιβεβλημένη τιμή από άνωθεν, (κυρίως μετανάστες) μένουν εκτός αγοράς εργασίας. Επιπλέον ούτε το πολύπλοκο φορολογικό σύστημα, ο προστατευτισμός και η απίστευτη γραφειοκρατεία που μαστίζει την χώρα βοηθάν πολύ στην δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Το "νεοφιλελεύθερο" Αγγλοσαξονικό μοντέλο για άλλη μια φορά φαίνεται να αποδίδει περισσότερο απ' ότι το ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο.

Εξάλλου πραγματική κοινωνική πολιτική είναι αυτή που δημιουργεί θέσεις εργασίας, όχι αυτή που σε κρατά στην ανεργία.

17 ΝΟΕΜΒΡΗ...(????)

Ημ/νία: 17/11/2005 **- Από Don_Kichotes -**
(http://homepages.pathfinder.gr/Don_Kichotes/weblog.html)

Το Πολυτεχνειο πεθανε...

Το σκοτωσαν με τα ιδια τους τα χερια οι ιδιοι που καποτε το γεννησαν και το μεγαλωσαν...
Πουλημενοι, βολεμενοι, μουγκοι και κουφοι απο χρονια...

ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ!!!

Εξαγορασαν τη σιωπη τους με μια καλη θεσουλα σε καποιον δημοσιο οργανισμο, σε καποιο υπουργειο...
Εξαργυρωσαν τους αγωνες για ελευθερια αλλος σε χρημα, αλλος σε δοξα... Τι σημασια εχει... Το αποτελεσμα μετραει...
Καλοι οι αγωνες για λευτερια και ολα τα συναφη αλλα το χρημα το γαμημενο ειναι γλυκο...
"Αν χρειαστει να ξαναγινει θα ξαναγινει..." χτυπιουνται και οδυρονται στις τηλεορασεις...
Ποιοι θα το κανουν? Οι εραστες του φραπε, της μπαλας και του σκυλαδικου?
Δεν υπαρχουν πια εραστες της ελευθεριας, μοναχα εραστες της ξαπλας, της βολεψης και του ωχαδερφισμου και για να γινουν νεα πολυτεχνεια χρειαζεται "αρετη και τολμη" και προπαντων αυταπαρνηση...
Ποιος τα εχασε αυτα για να τα βρει ο νεοελληνας...???
Γι αυτο σας λεω: "ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ JEEP"(ΚΑΤΑ ΠΡΟΤΙΜΗΣΗ CHEROKEE)
Τι θελουν ολοι αυτοι με τα σινιε κουστουμια τους και τις αυτοκινηταρες τους να μιλησουν για το "ΨΩΜΙ-ΠΑΙΔΕΙΑ-ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ"... Με αηδιαζουν...
Μα πιο πολυ με αηδιαζει η δικη μας υποκρισια να μιλαμε καθε χρονο τετοια μερα για "μερα μνημης" μεταξυ καφε, τσιγαρου, σκυλαδικου και πιστωτικης...
Τι δουλεια εχουμε εμεις με τη μνημη και η μνημη με εμας...??? Μου λετε...???
Ξεχασαμε... Ξεχασαμε τα παντα... Ξερασαμε σε μια γωνια τα ονειρα μας και συνεχισαμε...
Για που αραγε και πως... Δεν το εψαξε κανεις, δε νοιαστηκε κανεις...
Εκει που φτυναμε τωρα γλυφουμε και το αναποδο...
Ολοι πρωην αριστεροι δηλωνουν... Αυτο το "πρωην" με ενοχλει... Οχι γιατι ειμαι αριστερος αλλα γιατι σιχαινομαι τους ανθρωπους που πανε οπου φυσαει ο ανεμος, χωρις αντιδραση, χωρις αντισταση, χωρις πολλα πολλα... Σιχαινομαι τους "πρωην" ετσι απλα...
Εξαλλου μονο οι αντιστασεις μας χωριζουν απο τους πραγματικα ηττημενους...

50 ΛΕΠΤΑ

Ημ/νία: 25/11/2005 **- Από Don_Kichotes -**
(http://homepages.pathfinder.gr/Don_Kichotes/weblog.html)

Τι αγοραζει κανεις με 50 λεπτα τη σημερον ημερα? Τιποτα... Αυτο το τιποτα, λοιπον, θα παρουν ως ημερησια αυξηση, συμφωνα με το νεο προϋπολογισμο, οι συνταξιουχοι της χωρας... Μιλαμε για τοοοοοοοοοοοσο μεγαλες αυξησεις, οχι αστεια...

Και υστερα βγαινουν και λενε οτι εχουν και παραπονο. Σα δε ντρεπονται λεω εγω να παραπονιουνται οι κωλογεροι με τοσα λεφτα που παιρνουν...
Ντροπη, αισχος!!! Τι να πουνε και οι κακομοιροι οι βιομηχανοι που αναγκαζονται να κλεισουν τα εργοστασια τους και να γευτουν το πικρο φαϊ της ξενιτιας για να τα βγαλουν περα...

[Μηπως να τους εδινε το Κρατος κανενα επιδομα για να μπορεσουν να ανταπεξελθουν στους δυσκολους καιρους που ζουμε]

Και απο την αλλη οι συνταξιουχοι παραπονιουνται(!!!)
Δε φτανει που καθονται ολη μερα και πληρωνονται χωρις να κανουν τιποτα, δε λενε να πεθανουν κιολας να ησυχασουμε απο δαυτους που μας κοστιζουν μια ολοκληρη περιουσια...

Μηπως, λεω μηπως, καποιοι μας δουλευουν χοντρα σε αυτην τη χωρα???

As Seen On DVD: "Land Of The Dead"

Ημ/νία: 28/11/2005 **- Από 1krory21 -**
(http://hauptpunkte.blogspot.com/2005/11/as-seen-on-dvd-land-of-dead.html)

Σκηνοθεσία: George A. Romero
Παίζουν: Dennis Hopper, Asia Argento, Simon Baker, κλπ

Η επιστροφή του **G.Romero** στο είδος που τον έκανε διάσημο. Το **LOTD** είναι η συνέχεια στην τριλογία που περιλαμβάνει την «σημαντικότερη ταινία τρόμου των τελευταίων πενήντα χρόνων», κατά τον **Stephen King**, «**Night Of The Living Dead**"(1968) και τα "**Dawn Of The Dead**"(1978) και «**Day Of The Dead**"(1985).

Πλοκή:
Βρισκόμαστε στην σύγχρονη εποχή όπου οι «**ζωντανοί νεκροί**» έχουν επικρατήσει σχεδόν στο σύνολο του κόσμου. Επιζώντες έχουν καταφύγει σε μια θωρακισμένη πόλη καλά φρουρούμενη από εκπαιδευμένους μισθοφόρους όπου έχει τα χαρακτηριστικά κοινωνίας φεουδαρχικού τύπου. Η πόλη βρίσκεται υπό την διοίκηση του **Kaufman** (D.Hopper) και ορισμένων άλλων τυχοδιωκτών που ζουν πολυτελέστατα σε έναν τεράστιο ουρανοξύστη ενώ οι υπόλοιποι επιζώντες φυτοζωούν εντός των τειχών. Έξω από τα τείχη ορδές από ζόμπι αναπτύσσουν σιγά σιγά μια πρωτόγονη λογική και προσελκύονται από τα φώτα της πόλης. Μέσα από τα τείχη, η οργή, η απογοήτευση και η αναρχία εντείνονται. Ο τρόμος αρχίζει...

Σχόλια:
Το τέταρτο μέρος της σειράς του **Romero** δεν προσθέτει πολλά στη φήμη του σκηνοθέτη χωρίς αυτό όμως να σημαίνει ότι το έργο δεν είναι απολαυστικό και δεν κρατάει σε υψηλό επίπεδο τα βασικά χαρακτηριστικά των προηγούμενων τριών. Τα έργα του Romero πέρα από τα (καλογυρισμένα) λουτρά αίματος και τις ακραίες σκηνές κανιβαλισμών και απόλυτου τρόμου δεν είναι απλά ανούσιες ταινίες τρόμου της σειράς με σκοπό απλά την πρόκληση. Η πολιτική αλληγορία καταρχήν είναι πάντα παρούσα, από την κριτική στην ρατσιστική Αμερική της πρώτης ταινίας μέχρι την κριτική στη σύγχρονη Αμερική και τον πόλεμο στο Ιράκ στο LOTD. Στο "**Making Of**" που περιλαμβάνεται στο **DVD** αναφέρεται ρητά ότι ως πρότυπο για τον αδίστακτο **Kaufman** (σε πολύ καλή ερμηνεία από τον D.Hopper), ο **Romero** είχε τον υπουργό Άμυνας των Η.Π.Α. **Donald Rumsfeld**! Επιπλέον η γραφή σε όλα τα έργα δείχνει μια δυσπιστία για τον άνθρωπο και τις ικανότητες του να ανταπεξέλθει . Σαν ο Romero να θεωρεί σίγουρη ότι σε οποιαδήποτε στιγμή κινδύνου η ανθρωπότητα θα επιλέξει τον δρόμο που θα την φέρει σίγουρα στην καταστροφή. Αυτή η μηδενιστική τάση είναι φανερή στο ζοφερό τέλος όλων των ταινιών που αφήνουν ελάχιστες χαραμάδες ελπίδας.

Εν κατακλείδι, το **LOTD** είναι μια καλή και ενδιαφέρουσα συνέχεια της ιστορίας της επικράτησης των «ζωντανών νεκρών» χωρίς βέβαια να δρέπει δάφνες πρωτοτυπίας σε σχέση με τα προηγούμενα τρία έργα και ειδικά με την συγκλονιστική πρώτη ταινία (δείτε εδώ παλαιότερη αναφορά μας σε αυτή).

Shalow Hal

Ημ/νία: 22/11/2005 **- Από prince_of_dakar -**
(http://homepages.pathfinder.gr/prince_of_dakar/weblog.html)

Εβλεπα πριν λιγο την ταινια Shalow Hal. Αφελης κωμωδιουλα απο αυτες που βγαινουν με το κιλο. Ομως αυτη η Γκουινεθ ο,τι και να κανει, θα το δω. Εχει αυτα τα μελαγχολικα ματια που με μαγνητιζουν.

Στην ταινια ειναι ενας τυπακος που τον εχουν υπνωτισει και βλεπει τις ασχημες γυναικες ομορφες.

Αυτο που θελει να περασει σαν μηνυμα ειναι οτι δεν πρεπει να κρινεται ενας ανθρωπος απο την εξωτερικη του εμφανιση μονο. Καποιοι ανθρωποι που δεν ειχαν την τυχη να προικισθουν απο τη φυση με τα προτυπα που ειναι σημερα της μοδας καταβαλλουν μεγαλες προσπαθειες για να γινουν αποδεκτοι απο τον περιγυρο τους και αντιμετωπιζουν καθημερινα ειρωνικα σχολια και κρυφα γελακια. Ειναι κριμα και θυμωνω με καποιους που σχολιαζουν την εμφανιση των αλλων, λες και αυτοι ειναι αψεγαδιαστοι, λες και οι αλλοι δεν ειναι ανθρωποι, δεν εχουν αισθηματα και δεν πληγωνονται.

Κανενας ανθρωπος δεν ειναι ασχημος, κανενας ανθρωπος δεν ειναι ομορφος πριν τον γνωρισουμε. Εκει αποφασιζουμε τι θελουμε να δουμε σε αυτον, την ομορφια ή την ασχημια του." BlogGR

Περί σοφίας

Ημ/νία: 20/11/2005 **- Από getman-**
(http://homepages.pathfinder.gr/getman/wolves.html)

Ξεκινώντας κάθε προσπάθειας κριτικής ο υποφαινόμενος θα πρέπει πρώτα να στραφεί ενάντια στον εαυτό του ως ένα είδος εξαγνισμού ή μύησης σε όλη αυτή την ιεροτελεστία, αν κάποιος μπορεί να το ονομάσει έτσι. Για να αποφύγω μια τέτοια διαδικασία θα αρκεστώ να αναφέρω πως τα γραφόμενα αναφέρονται πρώτα σε μένα και ύστερα σε σας.

Ψάχνω σε μηχανή αναζήτησης για τους βασικούς νόμους της Φυσικής και στα ελληνικά δεν βρίσκω τίποτα. Αν και σκανδαλώδες, λογικό μου φαίνεται. Σε μία χώρα όπου ο διανοούμενος χαρακτηρίζεται από τις αερολογίες περί νέας γαλλικής επανάστασης που αναμασά στα τηλεοπτικά παράθυρα δεν περίμενα να υπάρχει πραγματική γνώση. Φάνηκε αρκετά αστεία η έρευνα στην οποία «απεδείχθη» πως η πλειοψηφία των πολιτών δε γνωρίζουν την πολιτισμική παράδοση της χώρας. Ακόμα πιο αστείοι μου φαίνονται όλοι αυτοί που δείχνουν να εκπλήσσονται από την έρευνα.
Η τηλεοπτική - και όχι μόνο - αμπελοφιλοσοφία είναι το εθνικό σπορ των ελλήνων. Ένας εύθυμος παπαρολόγος αναπτύσσει με μέγιστη ευκολία τις θέσεις του περί ηθικής, οι οποίες τυχαίνουν να είναι οι ίδιες με αυτές των αρχαίων ελλήνων. Ύστερα καταδικάζει με επιχειρήματα τον πόλεμο που κάνουν οι αμερικανοί στο Ιράκ (επιδεικνύοντας την άριστη γνώση των πολιτικών εξελίξεων), στη συνέχεια σχολιάζει μια ταινία του Μπουνιουέλ και καταλήγει με την θερμή αποδοκιμασία του τηλεοπτικού τοπίου. Όλα αυτά μπορεί να είναι όμορφα, ξεχωριστά ενίοτε και χρήσιμα αλλά δεν παύουν να είναι το κερασάκι στην τούρτα της σκέψης, ένα δροσερό αεράκι. Το πραγματικό μυαλό που σκέπτεται και παράγει και έχει κουραστεί και ξεχωρίζει είναι το μυαλό ενός μαθηματικού. ΟΧΙ κύριες μου. Δεν άλλαξε την ιστορία ούτε ο Χριστός ούτε ο Σωκράτης ούτε καν ο Νίτσε. Την άλλαξε ο ηλεκτρισμός. Την άλλαξε η πενικιλίνη, ο τροχός και η ντιζελομηχανή.

Όποιος λοιπόν κράζει για την έλλειψη κλασσικής παιδείας από τους έλληνες ας διαμαρτυρηθεί πρώτα για όλους τους ελληνικούς εγκεφάλους που φεύγουν για το εξωτερικό. Το πραγματικό έγκλημα δεν είναι ότι το ξανθό βούρλο που βγήκε στην τηλεόραση δεν ξέρει τον Καβάφη αλλά το ότι έλληνας επιστήμονας κατάφερε χτύπημα στον καρκίνο όντας στη Γαλλία. Και αυτά τα λέω με πολύ πόνο. Για τη δική μου άγνοια. Που ένα πράγμα έμαθα στη ζωή μου. Μόνο ένα. Ανώτερη φιλοσοφία είναι τα μαθηματικά." BlogGR

...Επανακάμπτει ο HIV;

Ημ/νία: 23/11/2005 **- Από YiannisD -**
(http://homepages.pathfinder.gr/YiannisD/Mple_Tetradio.html)

Νέος, ιδιαίτερα ανθεκτικός τύπος του ιού του AIDS εντοπίστηκε σε Έλληνες ασθενείς

Νέο και ενδεχομένως πιο ανθεκτικό τύπο του ιού του AIDS ανακάλυψαν οι επιστήμονες σε Έλληνες ασθενείς. «Ο νέος τύπος έχει συνδυασμένο γενετικό υλικό από διάφορες ομάδες του ιού και μέχρι στιγμής εμφανίζεται μόνο στην Ελλάδα» δηλώνουν οι ειδικοί.

Όπως αναφέρεται στα Νέα της Τρίτης, την ανακάλυψη έκανε το Εργαστήριο Επιδημιολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών -υπό τον αναπληρωτή καθηγητή Α. Χατζάκη- και η σχετική εργασία θα παρουσιαστεί στο 17ο Πανελλήνιο Συνέδριο για το AIDS το οποίο αρχίζει την Παρασκευή στην Αθήνα.

Ο νέος τύπος του ιού έχει ανιχνευθεί σε 9 περιπτώσεις, ποσοστό που θεωρείται από τους επιστήμονες αρκετά σημαντικό.

Από τα μέχρι στιγμής αποτελέσματα των μελετών εκτιμάται ότι ο νέος τύπος ιού εμφανίζεται συχνότερα σε ομοφυλόφιλους άνδρες.

Όπως ανέφεραν οι λοιμωξιολόγοι Μ. Λαζανάς και Π. Γαργαλιάνος, «φαίνεται ότι οι ασθενείς που προσβάλλονται από το νέο στέλεχος έχουν χειρότερη πρόγνωση ως προς την εξέλιξη της υγείας τους».

Ο ερευνητής του Εθνικού Κέντρου Αναφοράς Ρετροϊών Δρ Δ.Παρασκευής δήλωσε στην εφημερίδα: «Εκτιμάται ότι ο ιός διαφοροποιήθηκε στη χώρα μας γύρω στα μέσα της δεκαετίας του 1990, χρονικό διάστημα που θεωρείται αρκετά σύντομο κατ' αναλογία με τη διαχρονική εξέλιξη του ιού σε παγκόσμιο επίπεδο. Σε κάθε περίπτωση, απαιτείται μελέτη σε βάθος χρόνου προκειμένου να διαπιστώσουμε πώς αντιδρά το νέο αυτό στέλεχος του ιού στις θεραπείες με αντιρετροϊκά φάρμακα».

Σημειώνεται ότι για τους μέχρι σήμερα γνωστούς τύπους του ιού HIV απαιτούνται από μερικές εβδομάδες ώς το πολύ δύο μήνες ώσπου να αρχίσουν να φαίνονται τα πρώτα αποτελέσματα της θεραπείας στους ασθενείς.

Στην περίπτωση του νέου ιού χρειάζεται αρκετός χρόνος παραπάνω. Απομένει επίσης να διερευνηθεί αν το συγκεκριμένο στέλεχος μεταδίδεται ευκολότερα.

Αναδημοσίευση από το news.in.gr.

Δυστυχώς πάνω που λέγαμε ότι πιαθνόν να είμαστε κοντά στην οριστική ανακάλυψη θεραπείας των προσβεβλημένων (νομίζω σε αρχικό στάδιο) ατόμων από τον HIV, ιδού τα νέα αυτά δεδομένα που σίγουρα είναι αρκούντως ανησυχητικά.

Αναρωτιέται κανείς πως μπορεί να προέκυψε αυτή η μετάλλαξη του ιού στην νέα του αυτή ενισχυμένη έκδοση. Προσωπικά το μόνο που μπορώ να σκεφθώ (εκτός από την περίπτωση να "γλίστρησε" από κάποιο εργαστήριο - που αυτόματα δίνει σενάριο για ταινία χολλυγοντιανής παραγωγής) είναι η σύναψη σεξουαλικών σχέσεων μεταξύ πρσβεβλημένων ατόμων χωρίς προφυλάξεις. Έτσι ώστε να υπάρξει ανταλλαγή γενετικού υλικού που μετά από σειρά τέτοιων "upgrades" να είναι δυνατό να δώσει μία νέα τέτοια έκδοση του ιού. Κι επειδή τα επιμέρους "data" που πιθανόν συνδυάστηκαν σε αυτή την πορεία, προέρχονται από άτομα που ακολουθούν και διαφορετικές φαρμακευτικές θεραπείες, να πως προκύπτει να είναι το νέο αυτό στέλεχος ανθεκτικό στις έως σήμερα γνωστές φερμακευτικές αγωγές...

Πόσο στοιχίζει μια στοιχειώδης προφύλαξη μπροστά σε μια τέτοια εξέλιξη; Ελάχιστα. Γιατί δεν χρησιμοποιήθηκε; Έλα ντε! Ποιος θα απαντήσει σε αυτό το ερώτημα; Μέχρι στιγμής, λέει το κείμενο, εμφανίζεται μόνον στην Ελλάδα... Μου κάνει εντύπωση..." BloGR

Κανίβαλοι στην Κηφισίας

Ημ/νία: 25/11/2005 - Από SG -
(http://e-roosters.blogspot.com/2005/11/blog-post_25.html)

Η Αθηνα περναει καπως καθυστερημενα στην εποχη των μεγαλων εμπορικων χωρων κατα μηκος σημαντικων οδικων αξονων. Ομως περναει με ενα χαρακτηριστικο δικο της τροπο.

Οπως ελεγε καποτε το lonely planet, οι Ελληνες εξηγαγαν τραγωδια και χαος πολυ πριν οι περισσοτεροι λαοι βγουν απ't'αυγο τους. Μας εχει μεινει ακομα αυτο το χαρακτηριστικο...
Μεγαλωνει και απλωνεται λοιπον η Αθηνα με νεα εμπορικα κεντρα, χωρις καμμια απολυτως προβλεψη εκ μερους της πολιτειας για να διαχειριστει τα νεα κυκλοφοριακα δεδομενα. Ετσι η Κηφισσιας σημερα εχει γινει απο τους Αμπελοκηπους μεχρι το Μαρουσι ενας τεραστιος χωρος επιδειξης καννιβαλισμου απο αυτοκινητα καβαλημενα σε διαβασεις πεζων, πεζοδρομια, παρτερια, μαντρες...
Ακομα και οταν το εμπορικο κεντρο εχει προβλεψει και εχει ικανους υπογειους χωρους σταθμευσης, οι Ελληναρες και παλι θα εξαντλησουν καθε μεθοδο παρανομης και ενοχλητικης σταθμευσης πριν κατευθυνθουν προς τον υπογειο χωρο. Παρεμποδιζουν οχι μονο τους πεζους, αλλα και την κινηση των ιδιων των αυτοκινητων σε μια πολη που εχει ηδη το χειροτερο κυκλοφοριακο στον πολιτισμενο κοσμο και συναγωνιζεται και τον Τριτο Κοσμο... Ειναι γνωστο οτι το χαος δεν ειναι η καλυτερη μεθοδος οργανωσης μιας πολης, αλλα η Αθηνα επιμενει να αναπτυσσεται χαοτικα ζημιωνοντας τους κατοικους και το μελλον της.

Η απαντηση στα οργανωμενα κρατη ειναι η παρουσια της Τροχαιας και η τηρηση των κανονων. Αλλα εγω προτεινω κατι πιο απλο, αποκεντρωμενο και δικαιο. Εχουμε ενα κλασικο προβλημα διαφορας των ιδιωτικων κινητρων με το γενικο συμφερον. Οι εξωτερικοτητες που προκαλουν τα εμπορικα κεντρα δεν ειναι δυνατον να πληρωνονται απο τους δυσμοιρους κατοικους. Πρεπει τα εμπορικα κεντρα, δια νομου, να υποχρεωνονται να φροντιζουν για:

Α) επαρκεις χωρους σταθμευσης, επιβιβασης και αποβιβασης για ολους τους πελατες
Β) επαρκη αστυνομευση και επιτηρηση της κυκλοφοριας. Αν δεν μπορουν οι ιδιοι να φυλασσουν τον χωρο, θα πρεπει να χρηματοδοτουν την δημοτικη αστυνομια οσο χρειαζεται για να κανει αυτην την δουλεια.

Ετσι δεν θα εχουν κινητρα να χτιζουν σε περιοχες χωρις καλες συγκοινωνιες (μια και θα υποχρεωνονται να εχουν περισσοτερο χωρο σταθμευσης για ΙΧ), δεν θα γινονται εμπορικα κεντρα όπου βλαπτουν περισσοτερο αποσο προσφερουν (μια και το κοστος των υποδομων θα ειναι μεγαλυτερο απο το κερδος της εταιρειας) και δεν θα επιβαρυνεται και η πολη απο αυτο το απιστευτο φαινομενο καννιβαλισμου...

Αλλα για καποιο λογο αυτο δεν το προβλεπω να γινεται. Γιατι οι περισσοτεροι Ελληνες που ξερω ειναι μοιρολατρικα συμβιβασμενοι με την τωρινη κατασταση, παρολο που χειροτερευει συνεχως (καθε φορα που ερχομαι στην Αθηνα το κυκλοφοριακο χειροτερευει). Ισως να ειναι αυτο το ψυχολογικο φαινομενο, που οταν το κακο ερχεται σε μικρες δοσεις κανεις δεν το παιρνει ειδηση. Χρειαζεται ενα γερο σοκ για να κουνηθουν οι Αθηναιοι και να πουν οτι δεν παει αλλο. Αλλα εγω απορω, τοση ελλειψη αυτοσεβασμου εχουν οι πολιτες αυτης της πολης? Νομιζουν οτι αυτη η κατασταση τους χαρακτηριζει? Τους αξιζει να ζουν σε αυτο το αθλιο, ο-σωζων-εαυτον-σωθειτο, πατεις-με-πατω-σε χαος? Κανεις δεν βλεπει λιγο πιο περα απο την μυτη του?

Άνταμ Σμιθ εναντίον ελεύθερης αγοράς;

Ημ/νία: 26/11/2005 **- Από Roark -**
(http://e-roosters.blogspot.com/2005/11/blog-post_26.html)

Στην Ελλάδα της ημιμάθειας, τα πάντα μπορούν να κοφτούν και να ραφτούν για να ταιριάζουν στην στρεβλή αντίληψη για τον κόσμο που έχουμε αναπτύξει σε τούτο το μικρό απομονωμένο ιδεολογικό χωριό μας (το οποίο επικοινωνεί φαίνεται μόνο με το άλλο ιδεολογικά απομονωμένο χωριό στη σύγχρονη Γαλατία).

Σιγά-σιγά με μικρές δόσεις κάθε φορά η κοινή γνώμη μπολιάζεται με ενέσεις βλακείας με τα γνωστά αποτελέσματα (να είμαστε η χώρα με τα μεγαλύτερα ποσοστά εναντίον της παγκοσμιοποίησης αλλά να μην ξέρουμε ποιά είναι τα αρνητικά της, να είμαστε εναντίον του σχεδίου Ανάν αλλά σχεδόν οι μισοί Έλληνες να μην ξέρουν να πουν ένα αρνητικό του σημείο κτλ). Αυτές οι ενέσεις βλακείας (οι αναλύσεις του μπεκρή μεζέ που θα έλεγε και ο konfet) δεν είναι τυχαίες. Έχουν στόχο (και το έχουν πετύχει) να δημιουργήσουν μια κοινή γνώμη ηλίθια και άβουλη (σχεδόν πάντα συμφωνεί σε ποσοστά άνω του 90%, ακόμα και όταν παίρνει τις πιο γελοίες αντιδραστικές θέσεις). Ο Τούχεϋ αυτής της χώρας δεν εγκαταλείπουν τον αγώνα τους.

Μια πρόσφατη τέτοια ένεση βλακείας είναι το άρθρο του κ.Βρανά στα ΝΕΑ. Ακολουθώντας τίποτα άλλο παρά πεπατημένες πρακτικές προσπαθώντει να κάνει το άσπρο μαύρο παρουσιάζοντας ακόμα και τον Άνταμ Σμιθ ως κρατικιστή! Μια ανάλυση-προσβολή της νοημοσύνης μας, χωρίς ίχνος επιχειρήματος και καμία αναφορά στο έργο του Άνταμ Σμιθ, παρά μόνο απόψεις για τη ζωή του και το "ποιός πραγματικά ήταν" που δεν αντέχει ούτε στοιχείωδους κριτικής.

Κατ'αρχήν φροντίζει από την πρώτη παράγραφο να πάρει διαζύγιο με την πραγματικότητα (ίσως για να έχει το ακαταλόγιστο για όσα θα πει παρακάτω) δηλώνοντας με στόμφο: *"Άλλωστε, ούτε η παγκοσμιοποίηση υπήρξε ποτέ αυτό που μας λένε σήμερα. Ήταν πάντα συνέπεια της δράσης των κρατών και όχι της ελευθερίας των αγορών."* Η παγκοσμιοποίηση όμως είναι το ακριβώς αντίθετο.

Είναι η ελευθερία των κεφαλαίων να μετακινούνται, ή των προϊόντων να πωλούνται, ή των πληροφοριών να μεταδίδονται παρά την αντίθετη θέληση των κρατών. Είναι αποτέλεσμα των τεχνολογικών εξελίξεων στις επικοινωνίες και στις μεταφορές που επιτρέπουν σήμερα την πρόσβαση στις οικονομική πληροφορία με πολύ χαμηλό κόστος σχεδόν οπουδήποτε και την μεταφορά αγαθών πολύ οικονομικότερα. Η ανάλυση του φαινομένου θα μας έπαιρνε βιβλία ολόκληρα, το πόσο άστοχος είναι ο ισχυρισμός του κ.Βρανά δεν χρειάζεται πολύ. Μπορούν να το επιβεβαιώσουν όσα κράτη προπάθησαν ή προσπαθούν να περιορίσουν και αποτυγχάνουν είτε με προστατευτικές νομισματικές επιλογές (πχ κρίσεις ΝΑ Ασίας), είτε με δασμούς (πχ ΕΕ). Ή το φαινόμενο του outsourcing στις ΗΠΑ, ή η μετακίνηση βιομηχανιών σε αναπτυσσόμενες χώρες κλτ, δείχνουν ότι τα κράτη έρχονται εκ των υστέρων να αντιμετωπίσουν συνθήκες που οι εξουσίες τους δεν επιθυμούσαν και δεν μπουρούσαν να ελέγξουν, και όχι το αντίθετο.

Θα μπορούσε κανείς να πει παρά την έλλειψη σύνδεσης με την πραγματικότητα, η άποψη του κ.Βρανά είναι μια πολιτική θέση (άρα ο παραλογισμός γίνεται αυτομάτως σεβαστός!), διαδεδομένη μάλιστα στο απομονωμένο μας χωριό. Όταν όμως αρχίζει να αναλύει τον Άνταμ Σμιθ τότε κυριολεκτικά δεν έχει ιδέα τι λέει! Είναι περισσότερο από προφανές ότι δεν έχει διαβάσει ποτέ του Άνταμ Σμιθ. Και είναι σίγουρος ότι κανένας αναγνώστης του δεν θα τον έχει διαβάσει επίσης (διότι δεν υπάρχει στην ελληνική αγορά, και η τελευταία έκδοσή του "Πλούτου των Εθνών" έχει εξαντληθεί εδώ και πολλά χρόνια). Την έλλειψη κάθε γνώσης των γραπτών του Άνταμ Σμιθ έρχεται να την καλύψει με την αγαπημένη βάση πολιτικής συζήτησης στην Ελλάδα, τα ανέκδοτα! Δεν ξέρει τι έγραψε ο Άνταμ Σμιθ αλλά ξέρει να μας πει "ποιός πραγματικά ήταν", πράγμα που οι προαγωγοί της παγκοσμιοποίησης μας κρύβουν (η αναγκαία συνωμοσιολογική αναφορά).

Με βάση απόψεις και αναλύσεις λοιπόν δεύτερα και τρίτα χέρια έρχεται να πει το εξής απίστευτο: *"Όταν λοιπόν ο Άνταμ Σμιθ έλεγε πως πρέπει να περιοριστεί ο ρόλος του κράτους, εννοούσε αποκλειστικά τον μερκαντιλισμό και τους περιορισμούς που έθεταν τα ισχυρά κράτη στο εμπόριο."* Μόνο κάποιος τελείως ανίδεος θα μπορούσε να πετάξει κάτι τέτοιο. Ή κάποιος που εκτός από την δική του ασχετοσύνη είναι σίγουρος για την ασχετοσύνη του κοινού του.

Το αναλύει και πιο κάτω προσπαθώντας να μας πείσει κιόλλας ότι το laissez faire στην πραγματικότητα σημαίνει περισσότερη κρατική παρέμβαση! *"Ο Σμιθ αποστρεφόταν τους περιορισμούς στο εμπόριο, είτε αυτοί προέρχονταν από τα μονοπώλια είτε από τα κράτη. Ήθελε το κράτος να προωθεί την εγχώρια παραγωγή και το ελεύθερο εμπόριο - πολιτική που έμεινε γνωστή ως «Laissez faire» (τόσο πολύ μίσησαν οι Άγγλοι αυτή την αιρετική ιδέα, που αρνήθηκαν να της δώσουν αγγλικό όνομα). Το «Laissez faire», που πάνω κάτω θα μπορούσαμε να το μεταφράσουμε «Αφήστε τα ελεύθερα», κάθε άλλο παρά εννοούσε αυτό. Εννοούσε μια ενεργό κρατική πολιτική που θα αντιδρούσε στον*

μερκαντιλισμό." Η διαστέβλωση είναι τόσο χονδροειδής που γίνεται γραφική. Είναι όμως συνέχεια μια παράδοσης γκαιμπελισμού στη χώρα μας (λέγε λέγε συνέχεια ψέματα, στο τέλος κάτι θα μείνει-όσο μεγαλύτερο το ψέμα τόσο πιο πιστευτό είναι) που έχει κάνει την ελληνική γνώμη τόσο αρνητική στον φιλελευθερισμό.

Ο Άνταμ Σμιθ ήταν υπέρμαχος της ελευθερίας όχι μόνο στο εξωτερικό εμπόριο, όπως θέλει να μας πείσει το άρθρο του κ.Βρανά, αλλά και της ελευθερίας στις συναλλαγές εντός των συνόρων. Είναι τόσο εξόφθαλμα τα ψέματα του κ.Βρανά που δεν έχει κανείς παρά να ανατρέξει στον "Πλούτο των Εθνών" (όπου το ζήτημα του εξωτερικού εμπορίου και του μερκαντιλισμού δεν καταλαμβάνει περισσότερο από το 1/5 του βιβλίου, το βιβλίο IV).

Τι σχέση έχουν όσα γράφει το βιβλίο με την παραποίηση του κ.Βρανά; It is the highest impertinence and presumption, therefore, in kings and ministers, to pretend to watch over the economy of private people, and to restrain their expense. They are themselves always, and without any exception, the greatest spendthrifts in the society. Let them look well after their own expense, and they may safely trust private people with theirs. If their own extravagance does not ruin the state, that of their subjects never will. (Βιβλίο II, Κεφάλαιο III)

Πόσο ποιο ξεκάθαρα έπρεπε να διατυπώσει ο Άνταμ Σμιθ τις υποχρεώσεις του κράτους ώστε να μην τον μετατρέπουν οι σύγχρονοι Γκαίμπελς σε κρατικιστή; According to the system of natural liberty, the sovereign has only three duties to attend to ... first, the duty of protecting the society from the violence and invasion of other independent societies; secondly, the duty of protecting, so far as possible, every member of the society from the injustice or oppression of every other member of it, or the duty of establishing an exact administration of justice, and thirdly, the duty of erecting and maintaining certain public works and certain public institutions, which it can never be for the interest of any individual, or small number of individuals, to erect and maintain... (Βιβλίο IV, Κεφάλαιο IX)

Δεν έχει ακούσει ποτέ ο κ.Βρανάς για το "αόρατο χέρι" των ελεύθερων αγορών που κατανέμει τους πόρους καλύτερα από την κρατική παρέμβαση; Every individual...generally, indeed, neither intends to promote the public interest, nor knows how much he is promoting it. By preferring the support of domestic to that of foreign industry he intends only his own security; and by directing that industry in such a manner as its produce may be of the greatest value, he intends only his own gain, and he is in this, as in many other cases, led by an invisible hand to promote an end which was no part of his intention. (Βιβλίο IV, Κεφάλαιο II)

To Wealth of Nations δεν μπόρεσα να το βρω στην Ελλάδα οτάν το έψαχνα. Το ίντερνετ, το amazon και η παγκοσμιοποίηση παρέκαμψαν τις αγκυλώσεις των Ελλήνων εκδοτών και βιβλιοπωλών και την πνευματική ξηρότητα που έχουν επιβάλλει. Για όσους δεν θέλουν να παραγγείλουν το βιβλίο μπορούν να το βρουν στα δωρεάν downloads μας.

Το laissez faire δεν είναι ούτε έκφραση ούτε πολιτική που ξεκίνησε με τον Άνταμ Σμιθ. Ξεκίνησε από τους Γάλλους φυσιοκράτες των τελών του 17ου-αρχών του 18ου αιώνα. Η φράση έμεινε ιστορική όταν ο Colbert, υπουργός οικονομικών της Γαλλίας του Λουδοβίκου XIV, έντονα κρατικιστής που πίστευε στη βαριά φορολογία ως μέσο πλουτισμού του κράτους, σε μια συνάντηση με εκπροσώπους των παραγωγικών τάξεων τους ρώτησε πώς μπορεί να τους βοηθήσει. Η απάντηση που πήρε ήταν: laissez nous faire, αφήστε μας ελεύθερους (από το κράτος, τους φόρους και την παρεμβατικότητά του).

Η δε συσχέτιση με το σήμερα κυμαίνεται στα ίδια υψηλά επίπεδα ασυμβατότητας με την πραγματικότητα. Πέρα από γεγονός ότι ένα νόμισμα δεν μπορεί να κρατηθεί τεχνητά ισχυρό χωρίς συνέπειες ή ότι ούτε το εμπορικό ισοζύγιο μπορεί να είναι αρνητικό μονίμως χωρίς επίσης συνέπειες ας δούμε την λογική του παραλόγου. Όταν υπάρχει προστατευτισμός οι ΗΠΑ κατηγορούνται οργώς ότι δεν επιτρέπουν την πρόβαση των προϊόντων των φτωχότερων χωρών στις αγορές τους (ορθή κατηγορία αν ίσχυε, μόνο που οι ΗΠΑ έχουν *τους χαμηλότερους δασμούς από όλους στα προϊόντα των φτωχώτερων χωρών*) ενώ όταν αγοράζουν τα προϊόντα τους κατηγορούνται ότι δημιουργούν εξαρτήσεις!

Πολλά από όσα έλεγε ο Άνταμ Σμιθ πριν από 200+ χρόνια γνωρίζουμε ότι δεν ισχύουν σήμερα. Σε ακόμα όμως περισσότερα από όσα έλεγε επιβεβαιώθηκε από την σύγχρονη οικονομική επιστήμη. Μπορεί κανείς να συμφωνεί ή να διαφωνεί μαζί του. Δεν μπορεί όμως να διαστεβλώνει το έργο του για το ταιριάζει με την δική του πολιτική αντίληψη της πραγματικότητας. BlGR

The soviet union lives on (here)

Ημ/νία: 26/11/2005 **- Από Pinky and the brain -**
(http://e-roosters.blogspot.com/2005/11/soviet-union-lives-on-here.html)

Διάβασα κάπου ότι η general motors (gm) έχει αποφασίσει να απολύσει χιλιάδες εργαζόμενους για να εξυγιάνει την επιχείρηση. δεν νομίζω ότι κανείς χαίρεται με αυτή την εξέλιξη όπως δεν πιστεύω ότι κανείς θεωρεί χαρμόσυνη είδηση ότι λίγο πριν τις γιορτές θα βρεθούν χιλιάδες εργαζόμενοι στο δρόμο.
φαντάζομαι ωστόσο ότι στην ελλάδα αυτή η είδηση ξύπνησε για μια ακόμα φορά αισθήματα μίσους ως προς τον καπιταλισμό, ως προς την αμερική, ως προς την παγκοσμιοποίηση και ως προς την ελεύθερη οικονομία.
στην ελλάδα δεν δεχόμαστε ότι αφενός μεν ζούμε σε σύστημα ελεύθερης αγοράς, αφετέρου δε δεν θεωρούμε ότι σημαντικό είναι να σωθεί η επιχείρηση με απολύσεις, κλπ, η οποία όταν ορθοποδήσει θα δημιουργήσει ξανά νέες θέσεις εργασίας, αλλά πιστεύουμε ότι πρέπει να στηρίζεται από το κράτος και ας πηγαίνει αιμορραγώντας στο βυθό δημιουργώντας αργά και σταθερά πρόβλημα όχι μόνο για όλους τους εργαζόμενούς της αλλά και για τους υπόλοιπους πολίτες και για την οικονομία συνολικότερα. στην ελλάδα πιστεύουμε ότι η ελεύθερη αγορά είναι καλή όσο κερδίζουμε. στα δύσκολα, προτιμούμε σοβιετικού τύπου οικονομίες. προτιμούμε το κράτος να επεμβαίνει με το χειρότερο δυνατό τρόπο για να σωθεί το σαπιοκάραβο που ούτε στο βυθό δεν αξίζει να βρίσκεται. δεν έχει σταματήσει κανείς στιγμή να αναρωτηθεί αυτές οι κρατικές παρεμβάσεις, τι καλό έχουν προσφέρει στον τόπο? έχουν σωθεί επιχειρήσεις αξιόλογες? η ανάμιξη του κράτους σ'αυτό τον απερίγραπτο βαθμό έχουν προσελκύσει μήπως επενδύσεις? ή μήπως έχει αποκτήσει κάποια "δυναμική" η οικονομία της χώρας?
ως πότε το κράτος θα παριστάνει τον επιχειρηματία και οι εργάτες τα αφεντικά?

και επειδή πολύ φωνάζουν να "σωσεί" το κράτος την ολυμπιακή αεροπορία, σημαντικό είναι να γνωρίζουμε ότι από το 1965 μέχρι σήμερα, είναι πολύ λίγα τα χρόνια που εμφάνισε κέρδη στον ισολογισμό της. δηλαδή, η ο.α. δεν αξίζει να σωθεί γιατί η ο.α. δεν έβγαζε ποτέ λεφτά, **ούτε όταν ήταν ιδιωτική** ενώ είναι αυτονόητο ότι ούτε και σήμερα θα μπορέσει να βγάλει κέρδη έτσι όπως είναι.
BlGR

Η κυρία Χ διηγείται την ιστορία της

Ημ/νία: 21/11/2005 **- Από minimalist -**
(http://blogs.gr/minimalist/archive/2005/11/21/64371.aspx)

Την «ιστορία» που ακολουθεί μου την έστειλε με e-mail φίλος μου εκπαιδευτικός και τη μεταφέρω ασχολίαστη, αφού τα διηγείται όλα τόσο γλαφυρά η ίδια η κ. Χ!
Από μικρή δε συμπαθούσα τους εκπαιδευτικούς. Στα θετικά μαθήματα ήμουνα πιο καλή από τα θεωρητικά. Ο μπαμπάς ήτανε τμηματάρχης στο υπουργείο δημοσίων έργων και ήθελε να γίνω πολιτικός μηχανικός για να με βάλει στο υπουργείο. Έδωσα εξετάσεις, αλλά πέρασα μαθηματικός. Τελείωσα σχετικά εύκολα με πτυχίο «σχεδόν καλώς 5,6» κι έκανα τα χαρτιά μου για διορισμό.

Μέχρι να διοριστώ πέρασαν αρκετά χρόνια. Στην αρχή έκανα κάποια ιδιαίτερα. Πολύ το άγχος τους. Είχαν από μένα την απαίτηση να μάθω στα παιδιά ό,τι δεν μπορούσαν να μάθουν στο σχολείο και με θεωρούσαν υπεύθυνη για όλα. Μίλησε κάποιος συγγενής και με προσέλαβαν σ' ένα φροντιστήριο. Αυτό ήταν κάτεργο κι όχι δουλειά. Στην τάξη ήταν παιδιά από διαφορετικά σχολεία και είχαν άλλες ασκήσεις το καθένα. Ο ιδιοκτήτης όλο ερχόταν απ' το παραθυράκι και παρακολουθούσε. Ακόμα ζητούσε απ' τα παιδιά τη γνώμη τους για τους καθηγητές. Τα παράτησα γρήγορα. Ύστερα ήρθε ο γάμος και τα παιδιά, οπότε για μερικά χρόνια σταμάτησα τη δουλειά.

Αργότερα έκανα τα χαρτιά μου για αναπληρώτρια. Μέσω ενός πολιτικού τοποθετήθηκα σ' ένα γυμνάσιο σχετικά κοντά στο σπίτι μου. Ο διευθυντής ήταν καλός άνθρωπος και του είχαν μιλήσει για μένα από την τοπική κι έτσι δεν είχα προβλήματα. Οι άλλοι καθηγητές δε με είδαν με πολύ καλό μάτι, αλλά έκανα την πάπια. Για πρώτη χρονιά ανέχτηκα κάποια ριξίματα στο πρόγραμμα, αλλά μικρό το κακό. Ευτυχώς είχα όλο πρώτη γυμνασίου. Καμία σχέση η δουλειά εδώ και στο φροντιστήριο. Κανένας δε με έλεγχε. Δεν είχα το άγχος να προλάβω την ύλη. Τα έλεγα κι όποιος ήθελε ας τα πρόσεχε. Για τα λεφτά που με πλήρωναν και πολλά έκανα. Έβαλα σ' όλους μεγάλους βαθμούς και δεν είχαν παράπονο.

Την επόμενη και τη μεθεπόμενη χρονιά τοποθετήθηκα αναπληρώτρια στο λύκειο της γειτονιάς μου. Με φόβιζε στην αρχή το λύκειο, αλλά γρήγορα κατάλαβα ότι κανένας δεν ενδιαφερόταν για τίποτα. Οι μαθητές πήγαιναν όλοι φροντιστήριο, γιατί τότε ήταν οι δέσμες και στο σχολείο έρχονταν μόνο για τα τυπικά. Ωραία χρόνια τότε στο λύκειο. Ήταν η χρυσή εποχή! Δεν είχαμε την παραμικρή ευθύνη. Το μεγάλο καλό ήταν ότι η διευθύντρια ήταν πολύ καλή μας γνωστή και γρήγορα τα κατάφερα και γίναμε και φίλες. Έτσι με βοηθούσε όταν οι μόνιμοι πήγαιναν να με ρίξουν στην κατανομή ή στο πρόγραμμα.

Ύστερα ήρθε ο διορισμός Κοιτάζω την εφημερίδα και διαβάζω: Γ' περιφέρεια Περανησίου. Ε, όχι δα, σιγά μην πάω εκεί! Πήραμε αμέσως τηλέφωνο κάποιο γνωστό με πολλές διασυνδέσεις κι αυτός κανόνισε να πάρω απόσπαση στη γραμματεία του ΙΕΚ της περιοχής μου. Υπήρχε όμως ακόμα ένα πρόβλημα: το Περανήσι είχε 12 μόρια, ενώ η περιοχή μου μόνο 2. Τελικά μετά από σκληρό αγώνα και πολλά τηλεφωνήματα ήρθαμε σε επαφή με κάποιο βουλευτή που κατάφερε να θεωρηθεί η απόσπασή μου «για τις ανάγκες της υπηρεσίας» κι έτσι θα ήμουνα κοντά στο σπίτι μου, αλλά θα έπαιρνα και τα μόρια του Περανησίου. Στο ΙΕΚ έμεινα 3 χρόνια. Με βόλευε τότε το απογευματινό ωράριο. Επίσης ήμασταν τόσοι πολλοί αποσπασμένοι εκεί, που ουσιαστικά δεν είχα αντικείμενο εργασίας. Ο διευθυντής ήταν καλός άνθρωπος, του είχαν μιλήσει για μένα από το υπουργείο κι έτσι μ' άφηνε να φεύγω με άδεια ή να φεύγω νωρίτερα, όποτε ήθελα.

Επειδή ήταν δύσκολο να ξαναπάω στο ίδιο ΙΕΚ, έκανα αίτηση για μετάθεση. Ευτυχώς είχα μαζέψει κάμποσα μόρια και ήρθα στη δική μου περιφέρεια. Βοήθησε και κάποιος άλλος γνωστός, ήταν και συγγενής μου ο προϊστάμενος του γραφείου δευτεροβάθμιας κι έτσι τα κατάφερα να πάρω οργανική θέση στο λύκειο της γειτονιάς μου, αυτό που είχα υπηρετήσει δύο χρόνια αναπληρώτρια και η διευθύντρια ήταν πια κολλητή μου φίλη. Για να είμαι ειλικρινής θα προτιμούσα γυμνάσιο, αλλά δεν υπήρχε κενή οργανική σε γυμνάσιο 3 λεπτά από στο σπίτι μου. Δε σκοπεύω να το κουνήσω πια από 'δω.

Τώρα πήγα στο σχολείο με άλλο αέρα. Ήμουν πια μόνιμη και δε θα ανεχόμουνα εξυπνάδες Πάλεψα, με βοήθησε και η φίλη μου η διευθύντρια, η οποία επανεξελέγη με τη βοήθειά μου μέσω γνωστών και κέρδισα να μην έχω πολλά αντικείμενα, να διαλέγω κάθε χρόνο τα μαθήματα που θέλω να κάνω και να επιβάλλω τους όρους μου στο πρόγραμμά μου. Κάθε Σαββατοκύριακο φεύγουμε για το εξοχικό μας. Έτσι την Παρασκευή πρέπει να έχω το πολύ τις 3 πρώτες ώρες και τη Δευτέρα να αρχίζω μετά την 4η ώρα. Τις άλλες μέρες δεν μπορώ ούτε πρώτη ώρα, ούτε 6η και 7η. Δε θέλω κενά, που είναι χαμένος χρόνος. Μόνο την Πέμπτη θέλω δύο ώρες συνεχόμενο κενό για να πηγαίνω στη λαϊκή.

Είμαι τώρα στο λύκειο της γειτονιάς μου 5 χρόνια. Η φίλη μου η διευθύντρια, μου στέκεται σε όλα. Με αφήνει να λείπω όταν έχω δουλειά, ή να φεύγω πιο νωρίς. Σε γιορτές και εκδρομές μου επιτρέπει να εξαφανίζομαι. Το καλοκαίρι με βάζει ότι δεν κάνω χρήση αδείας και πληρώνομαι, ας μην πατάω στο σχολείο. Τί γκρινιάζουν κάποιοι, από την τσέπη τους τα παίρνω; Στις στάσεις εργασίας και στις απεργίες ενώ δεν πηγαίνω σχολείο και όλοι με θεωρούν απεργό, δε με δηλώνει κι έτσι δε μου κόβουν χρήματα. Σιγά τα λεφτά που παίρνουμε, να μας κόψουν κιόλας! Έχουμε κάνει ωραία ομάδα οι παλιοί και ντόπιοι καθηγητές και με τη βοήθεια και της διευθύντριας, δεν αφήνουμε κάποιους πονηρούς να κάνουν εξυπνάδες ότι τάχα μου δουλεύουν για το καλό της παιδείας.

Για τη δουλειά μου στην τάξη κανείς δε μπορεί να με κατηγορήσει. Βγάζω την ύλη μου έγκαιρα και βάζω το υποχρεωτικό διαγώνισμα στο 1ο τετράμηνο. Από ασκήσεις κάνω όσες προλάβω. Σιγά! Αφού όλοι πάνε φροντιστήριο, ας δουλέψουν εκεί αν θέλουν. Βαθμούς βάζω από 15 ως 20 για να μην έχει παράπονο κανένας. Εγώ θα βγάλω το φίδι από την τρύπα; Ας το βρουν από αλλού. Αρχή μου είναι να μην απορρίπτεται κανείς στο λύκειο. Στις πανελλήνιες ας κόψουν το λαιμό τους.

Η οικογένειά μου ήταν πάντα με τη Νέα Δημοκρατία. Ο πατέρας μου είχε σχέσεις με βουλευτές και υπουργούς της. Σα φοιτήτρια ήμουνα με την ΟΝΝΕΔ. Ο άντρας μου ήταν στο ΠΑΣΟΚ κι αυτό μας βοήθησε σε πολλά. Τώρα που άλλαξαν τα πράγματα προσπαθώ να αποκαταστήσω τις διασυνδέσεις του μπαμπά με τη Νέα Δημοκρατία και τις δικές μου από το πανεπιστήμιο. Πάντα χρειάζεται να έχεις επαφές μ' αυτούς που είναι στην κυβέρνηση. Μπορεί να ήμουνα με το ΠΑΣΟΚ και να το ψήφιζα, αλλά η αλήθεια να λέγεται. Δε μας έδωσε τα λεφτά που μας έπρεπαν. Με τη λεγόμενη μεταρρύθμιση του Αρσένη, προσπάθησε να μας διαλύσει. Ζητούσε από μας υπερβολική δουλειά. Άσε που ήθελε να μας κάνει κι αξιολόγηση! Ποιος είναι αυτός που θα με κρίνει εμένα; Η τωρινή αξιολόγηση σαχλαμάρα είναι γιατί η διευθύντρια μου βάζει σε όλα άριστα και ο σύμβουλος ακούει τον προϊστάμενο που είναι συγγενής μου.

Γενικά μπορώ να πω μου είναι ανεκτή η δουλειά στο σχολείο. Λίγες ώρες, βολικό ωράριο, μεγάλες διακοπές. Τα λεφτά έπρεπε να είναι περισσότερα. Μπαίνω βέβαια σε διάφορες επιτροπές και κάτι γίνεται. Πήγα να κάνω και ενισχυτική, αλλά τα κωλόπαιδα έφευγαν και διαλύθηκαν τα τμήματά μου. Εκείνο που μου τη δίνει είναι η τάξη και τα παιδιά, αλλά δεν μπορεί να τα έχει κανείς όλα. Δεν το μπορώ το μάθημα, κοιτάω να το αποφεύγω όσο γίνεται. Λέω πάντα ναι σε γιορτές, περιπάτους, εκδρομές κλπ. Όμως επειδή δε θέλω ευθύνες και πάντα μπορεί κάτι να συμβεί, αποφεύγω να πηγαίνω οπουδήποτε εκτός σχολείου. Άλλωστε έχω και τις δικές μου δουλειές να κάνω. Ξέχασα να σας πω ότι κάθε χρόνο παίρνω όλες τις άδειες που δικαιούμαι. Έχουμε και φίλο ιδιώτη γιατρό, αλλά και πολύ γνωστό το διευθυντή στο κρατικό νοσοκομείο και μου γράφουν ό,τι θέλω. Από τον προϊστάμενο δεν υπάρχει πρόβλημα γιατί είμαστε και συγγενείς. Την επόμενη φορά θα φροντίσω να γίνω υποδιευθύντρια για να έχω και περισσότερα λεφτά και λιγότερες ώρες. Η διευθύντρια έχει πολλές ευθύνες και δεν τις θέλω με τίποτα.

Εκείνο που με κάνει έξαλλη είναι κάποιοι συνάδελφοι που το παίζουν ιδεολόγοι της παιδείας. Θέλουν δήθεν παραπάνω ώρες, γιατί δεν προλαβαίνουν να κάνουν περισσότερες ασκήσεις, μοιράζουν στα παιδιά φωτοτυπίες για φιγούρα, θέλουν να κάνουν εργαστήρια, βάζουν συχνά τεστ και διαγωνίσματα κι όλο προσπαθούν να μη

χάνουν μάθημα. Αυτοί ένα μόνο στόχο έχουν: να κατασυκοφαντήσουν τους υπόλοιπους καθηγητές ότι δήθεν δε δουλεύουν και μαζί όλο τον κλάδο. Εγώ αυτούς δεν τους μιλάω καθόλου, αλλά τους παρακολουθώ και όποια παρατυπία κάνουν την καταγγέλλω και στη διεύθυνση και στους μαθητές και στον προϊστάμενο δευτεροβάθμιας. Δεν είναι δυνατόν κάποιοι να μας χαλάνε την πιάτσα.

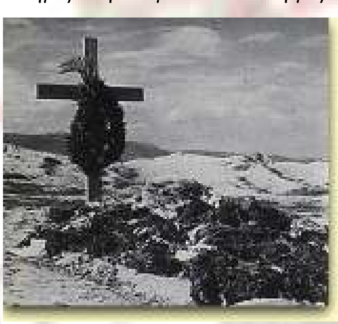
Κατηγορεί ο κόσμος τους καθηγητές ότι δε δουλεύουν και τέτοια. Ας λένε ό,τι θέλουν! Εμείς για τα λεφτά που παίρνουμε και πολλά προσφέρουμε! Γιατί δεν κοιτάνε τους δασκάλους και τους γυμναστές που δεν κάνουν τίποτα; Γιατί δεν κοιτάνε το υπόλοιπο δημόσιο που όλη μέρα οι υπάλληλοι κάθονται; Ας μας δώσουν εμάς λεφτά και θα δούνε! Όμως δεν εννοώ μικροαυξήσεις. Κι όχι επιδόματα, αλλά να μετράνε στη σύνταξη. Οι εφοριακοί γιατί πληρώνονται τόσα πολλά; Αφήστε ήσυχους τους καθηγητές και μην κατασυκοφαντείτε τον κλάδο! Υπάρχουν κι άλλοι πολύ χειρότεροι.

Αυτή λοιπόν είμαι εγώ και σε όποιον αρέσω! Σας είπα την ιστορία μου και τις απόψεις μου για την παιδεία. Μην ασχολείστε άλλο μαζί μου.

Ω! γλυκέ Ιησού...

Ημ/νία: 21/11/2005 **- Από avanti -**
(http://ta-eis-eafton.blogspot.com/2005/11/blog-post_19.html)

«Σήμερα ήταν μια σκοτεινή μέρα του Ελληνικού Έθνους.

Ο γλυκύτατος Χριστός ξανασταυρώθηκε από τους αισχρούς αντιπροσώπους της λογοτεχνίας και του κράτους. Ρεζίλια των σκυλιών γίναμε. Η συντέλεια των αιώνων έφτασε!
Η πέννα του βρωμερού αντίχριστου ξέσχισε το στήθος του Κυρίου. Βόθρος ρέει από τους ακάθαρτους ποταμούς στις σελίδες του ανήθικου.
Σήμερα η Ελλάς κηδεύει με δημόσιον δαπάνη ποιον, τον υβριστή της εκκλησίας μας και ο Υπουργός παιδείας και ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κρατώντας με ασέβεια τα διεστραμμένα βιβλία του βλάσφημου αντί του Ευαγγελίου, παίνεψαν τον αισχρό νεκρό. Φρίκη, φρίκη, ούτε ο υπόνομος των Αθηνών δεν θα ανέδιδε τέτοια δυσωδία.
Έφτασε η Δευτέρα παρουσία! Θλίψη, θλίψη και το θλιβερότερο ο Μητροπολίτης Ευγένιος, παρόλο που ειδοποιήθηκε αυστηρά από την Ιεραρχία άφησε το βλάστημο να μπει μέσα σε Χριστιανική εκκλησία και παραστεί στην κηδεία του! Εύγε Άγιε της Κρήτης Μητροπολίτη Ευγένιε! Η εκκλησία της Κρήτης έδωσε εξετάσεις σήμερα και μηδενίστηκε στη συνείδηση της Ορθοδοξίας!
Ντροπή σας, ντροπή σας χυδαιολόγοι της πίστης μας. Να πάτε στις Χάβρες, να πάτε στα τζαμιά αλλά να μην πατήσετε τα πόδια σας σε ιερό ναό της εκκλησίας μας πρυτάνεις των Πανεπιστημίων, λογοτέχνες και πολιτικοί. Αν ζούσαν σήμερα οι τρεις Ιεράρχες θα σας είχαν αφορέσει όλους σας!».

Αυτά έγραψε στις 5 Νοεμβρίου 1957 (ημέρα της κηδείας του Ν.Καζαντζάκη) στο Ορθόδοξο Χριστιανικό Περιοδικό «Σπίθα» ο τότε Αρχιμανδρίτης και μετέπειτα επίσκοπος Φλωρίνης Αυγουστίνος Καντιώτης. Βαθιές οι ρίζες του σκοταδισμού στην ιεραρχία της εκκλησίας μας. Κι αργεί το ξημέρωμα...

Ανώνυμο (περί ΟΤΕ)

Ημ/νία: 16/11/2005 **- Από getman-**
(http://homepages.pathfinder.gr/getman/wolves.html)

Χθες το απόγευμα ο ΟΤΕ ζήτησε από την Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών αύξηση στις χρεώσεις internet: Σύμφωνα με το αίτημα, όσοι θα συνδέονται μέσω της «παραδοσιακής» γραμμής θα υποχρεούνται να πληρώνουν περίπου 60 λεπτά ανά ώρα, από 35 λεπτά περίπου που πλήρωναν μέχρι σήμερα. Υπέρογκη θα είναι η αύξηση για το βράδυ, που αγγίζει το 500%, καθώς δε θα ισχύει πλέον το μειωμένο τιμολόγιο των 17 λεπτών την ώρα. Η αιφνιδιαστική απόφαση για αυξήσεις στα τιμολόγια του internet, αν και αναμενόμενη από πολλούς, προβληματίζει την αγορά σε μία περίοδο που επιχειρείται μείωση του κόστους σύνδεσης στο Διαδίκτυο.

Το σκεπτικό του ΟΤΕ, σύμφωνα με την ανακοίνωση του οργανισμού είναι η προσπάθεια αύξησης των DSL συνδέσεων. Στο σημείο αυτό βέβαια είναι απορίας άξιο πως τα «μυαλά» του ΟΤΕ δεν σκέφτηκαν ότι η ελληνική επαρχία δεν έχει ακόμα πρόσβαση στις DSL συνδέσεις λόγω προβλημάτων στον ίδιο τον ΟΤΕ. Ή μήπως το σκέφτηκαν και είπαν να λύσουν τα προβλήματά τους με το γδάρουν τους έλληνες χρήστες. Μάλλον αυτό εννοούσε ο Καραμανλής λέγοντας «νταβατζήδες». Θα δούμε αν είναι όντως στις προθέσεις του πρωθυπουργού να βάλει φρένο στους νταβατζήδες αφού η Ένωση Ελλήνων Χρηστών Internet πρόκειται να φέρει το θέμα στη Βουλή.

Ας στηρίξει ο καθένας από μας την προσπάθεια της ΕΕΧΙ γιατί δεν πάει άλλο..

.Σπέρνεις αυξήσεις θερίζεις τα ΕΠΑΚόλουθα

Ημ/νία: 17/11/2005 **- Από talos -**
(http://histologion-gr.blogspot.com/2005/11/blog-post_17.html)

Σε σχέση με την αύξηση τιμών στην χρέωση των αριθμών ΕΠΑΚ από τον ΟΤΕ: πέρα από το σηματάκι που μου έστειλε ο Αρκούδος, και το πληρέστατο ποστ του Αστέρη, υπάρχει η είδηση ότι υποχώρησε λέει ο ΟΤΕ μετά από την σύσταση του ΕΕΤΤ και την παρέμβαση του Καραμανλή αυτοπροσώπως. Για την ακρίβεια, ο οργανισμός λέει ότι θα αυξήσει σταδιακά τις τιμές, το οποίο μου θυμίζει το ανέκδοτο με το ανάπηρο γουρουνάκι που ήταν ανάπηρο γιατί το αγαπούσαμε και το τρώγαμε σιγά-σιγά.

Πάντως ο κυβερνητικός απρόσωπος διαψεύδει την υπόθεση κατά τον Σκάι αφού, "...σε ερώτηση αν θα επανεξεταστεί η τιμολογιακή πολιτική της απλής σύνδεσης, ο κ. Αντώναρος απάντησε αρνητικά..."

Κάτι που θα πρέπει να χαροποιεί υποθέτω τους μετόχους του Οργανισμού και να προϊδεάζει τι θα συμβεί όταν θα παραδοθεί ο ΟΤΕ ολόκληρος σε ιδιωτική εταιρία ως μονοπώλιο, και δεν θα μπορεί κανείς Καραμανλής να λέει σε μια ιδιωτική επιχείριση πώς να τιμολογεί τις υπηρεσίες της. Ο ΟΤΕ πάντως λέει ότι μπαίνει μέσα ρε φίλε, από το ψωμί των παιδιών του κόβει για να σου επιδοτεί την σύνδεση... Αναρωτιέμαι αν οι κατοικούντες αλλού έχουν να αναφέρουν συγκριτικές τιμές σε άλλες χώρες (ή αν υπάρχει σχετικός πίνακας με χρεώσεις, ΕΠΑΚ και ADSL ανά την Ευρώπη - και την Αφρική ίσως, για να δούμε αν έχουν δίκιο!)

Διάφορες μορφές αντίδρασης έχουν προταθεί για την πρόθεση του ΟΤΕ να αυξήσει τα απλά τιμολόγια (αλλά και για το εξαιρετικά ακριβό ADSL). Εγώ να υπενθυμίσω και να προτείνω έναν εξαιρετικά εύκολο και δοκιμασμένο για τα ιστολόγια τρόπο αντίδρασης, και να κάνω την αρχή:

ληστές.

(σημείωση σύνταξης: ο talos αναφέρεται στη μέθοδο του google bombing)

Η εθνικιστική ιδεολογία

Ημ/νία: 16/11/2005 **- Από jim_hellas -**
(http://freehost.stuff.gr/jim_hellas/index.html)

Πρόσφατα έκανα μια εργασία για το μάθημα που σας έχω ξαναπεί, το *εθνότητα και εθνικισμός*. Σε αυτή την εργασία έπρεπε να κάνουμε μια περίληψη και βιβλιοκρισία ενός βιβλίου, επιλέγοντας μέσα από μια λίστα βιβλίων που μας έδωσε ο καθηγητής. Εγώ επέλεξα το *"Η Εθνικιστική Ιδεολογία: Πέντε Υποθέσεις Εργασίας στην Ιστορική Κοινωνιολογία"*, του Παντελή Λέκκα. Επειδή βρίσκω το θέμα πολύ ενδιαφέρον και νομίζω πως θα ενδιαφέρει και πολλούς από εσάς, αποφάσισα να δημοσιεύσω την εργασία μου αυτή. Έτσι μπορείτε να την κατεβάσετε σε DOC μορφή από την σελίδα μου. Είναι περίπου 3.500 λέξεις / 11 σελίδες.
Αλλά για όσους βαριούνται, παρακάτω σας έχω ορισμένα πολύ καλά αποσπάσματα από την εργασία αυτή, στα οποία φαίνεται σε γενικές γραμμές η σκέψη του κ. Λέκκα και πως προσπαθεί να απομυθοποιήσει την εθνικιστική ιδεολογία.

> Ο συγγραφέας θέτει ερωτηματικά στο κατά πόσο είναι ιστορική η έννοια του εθνικισμού. Συγκεκριμένα διαπιστώνει πως κατά τους προηγούμενους αιώνες η συλλογικότητα των ανθρώπων δεν εκφραζόταν μέσω της έννοιας του έθνους, αλλά ήταν μια συλλογικότητα περιορισμένη τοπικά, χρονικά και βιωματικά. Κεντρικός άξονας για την αίσθηση του "ανήκειν" δεν ήταν μια φαντασιακή κοινότητα, όπως το έθνος, αλλά πιο συγκεκριμένες έννοιες οι οποίες σχετίζονταν με πολύ πιο καθημερινά σημεία επαφής των ατόμων, όπως το σόι, το χωριό, η πόλη-κράτος ή το φέουδο.
>
> Ο εθνικισμός αποτελεί μια καινούργια σχετικά έννοια, η οποία δεν υπήρχε πριν τη Γαλλική Επανάσταση και η οποία μάλιστα καθιερώθηκε μόλις στα τέλη του 19ο αιώνα. Επομένως τα παράγωγά της δεν θα μπορούσαν να είναι ιστορικότερα από την ίδια την έννοια που τα γέννησε. Αν και μικρής ιστορικότητας έννοια, ο εθνικισμός λόγω της ραγδαίας εξάπλωσής του ήδη χωρίζεται σε πρωτογεννείς και δευτερογεννείς εθνικισμούς. Οι πρωτογεννείς αναφέρονται στους εθνικισμούς που αναπτύχθηκαν τις αρχές του 19ου αιώνα, ενώ οι δευτερογεννείς είναι οι εθνικισμοί που ακολούθησαν από τις αρχές του 19ου αιώνα και εξαπλώθηκαν από την Ευρώπη σε ολόκληρο τον κόσμο. Η διαφοροποίηση πρωτογεννών και δευτερογεννών εθνικισμών έγκειται εκτός από την χρονική διαφοροποίησή τους, και στο γεγονός πως οι πρωτογεννείς αναπτύχθηκαν μέσα σε προϋπάρχουσες πολιτικές - και κρατικές - δομές, οι οποίες αποδέχτηκαν και ιδιοποιήθηκαν τις έννοιες του εθνικισμού. Αντίθετα, οι δευτερογεννείς αναπτύχθηκαν σε αντίθεση με τις υφιστάμενες πολιτικές-κρατικές - δομές και στη συνέχεια επεδίωξαν (και πολλοί εθνικισμοί πέτυχαν) την δημιουργία μιας πολιτικής οντότητας με βάση το έθνος.
>
> Η αναπαραγωγή και μάθηση των εθνικιστικών ιδεών γίνεται με πολλούς τρόπους, μέσω των μηχανισμών που διαθέτει το κράτος, όπως η επίσημη θρησκεία, η εκπαίδευση, η επίσημη συγγραφή της

ιστορίας, και ο εθνικός στρατός. Πλέον τα όρια κράτους και έθνους έχουν γίνει δυσδιάκριτα. Η επιδίωξη του "homo nationalis", όπως αναφέρει χαρακτηριστικά το συγγραφέας, είναι η μεγαλύτερη επιδίωξη του εθνικισμού, μέσα στα πλαίσια του εθνικού κράτους.

Η εθνική ταυτότητα είναι πιο εύκολο να γίνει κτήμα των υποκειμένων, καθώς, όπως ήδη προαναφέρθηκε, πολλές έννοιες του εθνικισμού έχουν γίνει παγκόσμιο κτήμα και είναι αδύνατον πλέον να σκεφτούμε τον κόσμο χωρίς την ύπαρξή τους. Ο κόσμος γίνεται αποδεκτός ως μια πλουραλιστική κοινωνία πολλών εθνών με βασική αποδεκτή αρχή αυτή της εθνικής διαίρεσης και κατ' επέκταση των εθνικών κρατών. Έτσι στον σύγχρονο κόσμο το μόνο που έχουν να κάνουν τα έθνη είναι να αποδείξουν την ύπαρξή τους ως ξεχωριστή ομάδα. Πέρα από αυτό δεν χρειάζεται να αποδείξουν την αναγκαιότητα για εθνικό προσδιορισμό, καθώς κάτι τέτοιο θεωρείται δεδομένο, αφού η παγκόσμια κοινότητα σκέφτεται με εθνικιστικούς όρους.

Το πιο διαδεδομένο κριτήριο διαχωρισμού των εθνών είναι φυσικά η γλώσσα. Η γλωσσική συνοχή, για τον συγγραφέα, σαφώς δημιουργεί μια ομαδοποίηση των ανθρώπων, δεδομένου ότι ομόγλωσσα άτομα είναι φυσικό να αναπτύξουν πιο έντονους δεσμούς, καθώς επικοινωνούν μεταξύ τους πολύ ευκολότερα σε σχέση με τους αλλόγλωσσους. Το πρόβλημα δημιουργείται όταν δεχτούμε πως η κοινή γλώσσα αυτόματα δημιουργεί και άλλους δεσμούς μεταξύ των ατόμων.

Όσον αφορά το θέμα της θρησκείας, αυτή δεν αποτελούσε πάντοτε στοιχείο του εθνικισμού, είτε γιατί δεν αποδιδόταν θρησκευτικό περιεχόμενο στις εθνικές ταυτότητες, είτε γιατί υπήρχε μια αποστροφή από αυτές. (...) Αλλά η θρησκεία έχει γίνει μεγάλος φορέας εθνικισμού, κυρίως στους βαλκανικούς εθνικισμούς. Αυτό οφείλεται ίσως στην δυνατότητα της θρησκείας να παρέχει συνεκτικά σημεία μεταξύ των μελών μιας κοινότητας. Αυτή η "χρήση" της θρησκείας από τον εθνικισμό έχει οδηγήσει σε πολιτικοποίησή της, καθώς χρησιμοποιείται πλέον ως φορέας εθνικών αξιών. Το πρόβλημα παρουσιάζεται όχι στην προέκταση της θρησκείας μέσω του εθνικισμού, αλλά στην χρησιμοποίηση της θρησκείας από τον εθνικισμό για πολιτικούς σκοπούς.

Θα πρέπει να τονιστεί η τεράστια διαφορά της παραδοσιακής θρησκείας από τον εθνικισμό με θρησκευτικό λόγο. Η παραδοσιακή θρησκεία νοείται ως ένα σύστημα με πνευματικό κυρίως περιεχόμενο, ενώ ο εθνικισμός με θρησκευτική χροιά, αποτελεί την πολιτικοποίηση της θρησκείας και των αξιών της.

Συγνώμη για τα πολλά αποσπάσματα, αλλά προσπάθησα να συγκεντρώσω τα πιο βασικά σημεία από την όλη σκέψη του συγγραφέα (και της δικής μου βέβαια) μέσα σε λίγες γραμμές. Για να σας λυθούν οι τυχόν απορίες σας δεν έχετε παρά να χάσετε 10 λεπτά από τον χρόνο σας και να κερδίσετε μια δεύτερη οπτική ματιά πάνω στο πολύπλευρο θέμα του εθνικισμού...

Α! Γεια! Εσύ είσαι; Ελπίζαμε πως επιτέλους ήρθαν να μας φτιάξουν τη σκεπή, μετά από την καταστροφή του τυφώνα…

Is it really Happening???

Ημ/νία: 27/11/2005 **- Από PaUsE & pLaY -**
(http://arxediamedia.blogspot.com/2005/11/is-it-really-happening.html)

Στις 21 του Νοεμβρίου κατα τη διάρκεια μιας ληστείας σε ένα ταξιδιωτικό πρακτορίο στο Λονδίνο, μια γυναίκα αστυνόμος δολοφονήθηκε εν ψυχρό και η συνάδελφός της τραυματίστικε σοβαρά. Το γεγονός έχει πάρει μεγάλες διαστάσεις στα Αγγλικά Media και έχει προκαλέσει συζητήσεις γύρω από δύο πολύ σοβαρά ζητήματα.

Πρώτον: Το αν θα πρέπει να αρχίσουν να οπλοφορούν **όλοι** οι ατυνομικοί στην χώρα (για όποιους δεν το γνωρίζουν στην Αγγλία οι απλοί αστυνομικοί που περιπολούν στους δρόμους **δεν** οπλοφορούν)
Δεύτερον: Έχει ακουστεί και συζητηθεί η ιδέα να επαναεισαχθεί η **θανατική ποινή (!) Μόνο για δονοφονίες Αστυνομικών(!!) (!?).**

Η αλήθεια είναι ότι όσον αφορά το πρώτο θέμα, η άμοιρη η ατυνομικός δεν έφταιγε σε τίποτα να χάσει την ζωή της επειδή η υπηρεσία της την έστειλε άοπλη σε κρυφό κάλεσμα (ο υπάλληλος του πρακτορίου είχε πατήσει το κουμπι έκτακτης ανάγκης το οποίο όμως δυστυχώς δεν προσδιορίζει την φύση του κυνδίνου) που θα μπορούσε να είναι οτιδήποτε. Ας μην κοροηδευόμαστε για το Λονδίνο μιλάμε όχι για καμιά κωμόπολη χωρίς εγκληματικότητα.

Το γεγονός της μή-οπλοφορίας των αστυνομικών που περιπολούνε στον δρόμο είναι τιμή για την Αγγλική Αστυνομία και υπόδειγμα προς τις άλλες Αστυνομίες του κόσμου, βλέπε Ελλάδα που έχουμε τύπους με αυτόματα στο Μετρό που ο ρόλος τους είναι περισσότερο για συμβολική βία παρά για πραγματική ασφάλεια! Ανταποκρίνεται όμως το γεγονός αυτό στην πραγματικότητα ή είναι απλά ένα παιχνίδι εντυπώσεων που τόσο καλά έπαιζε η χώρα αυτή τόσο καιρό δείχνοντας από τη μια πόσο φιλική προς τον πολίτη είναι και από την άλλη παρακολουθούμε τώρα να συζητιέται η επαναεισαγωγή της Θανατικής Ποινής. Η οποία δεν ισχύει σε κανένα ευρωπαικό κράτος και ας μην έφτανε μόνο αυτό, μόνο για τις δολοφονίες αστυνομικών?? Πού ξανακούστικε! Αυτό είναι σαν να φονάζει Ζήτω η κρατική τρομοκρατία.

Πρώτα δίνουνε Lisence to kill ala James Bond και ο χάρος παίρνει Βραζιλιάνο Μηχανικό το καλοκαίρι που δεν είχε χαρτιά ή οτιδήποτε άλλο, σε ένα παραληρριμα κατασκευασμένης και πραγματικής τρομοκρατίας που άμα δεν έχεις διαβάσει λιγο Tsomsky ή δεν έχεις μια κάποια αντίληψη της πραγματικότητας άντε να ξεχωρίσεις, και τώρα θέλουνε όποιον τους πάει και λίγο κόντρα και κληθούν να κάνουν αυτό για το οποίο πληρώνονται στο κάτω κάτω να μας προστατέψουν, γιατι ούτως ή άλλως εκληματίες και δολοφόνοι πάντα υπήρχανε (και ας μήν μιλήσουμε για το ότι ευθήνη εν μέρει γιαυτό έχει και η ίδια η κοινωνία και ιδιαίτερα η αγγλική με το πόσο ταξική είναι) να τον στείλουν στην Ηλεκτρική Καρέκλα!!!
Ε όχι!!! Πού ζούμε? Δεν είναι δυνατόν! Προς τί οι περίφανοι κοινωνικοί αγώνες στην Ευρώπη πριν 30-50 χρόνια? Αλλά ξέχασα αυτά ήτανε τον προηγούμενο αιώνα! Τώρα στην εποχή της Ψηφιακής Πληροφορίας όλα πάνε τόσο γρήγορα που το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να ψευτοαρθρογραφούμε πίσω από μια οθόνη. Μήπως είναι ώρα να κάνουμε και τίποτα πιο δραστικό? Δεν ξέρω... λέω και γω τώρα!

☺ Xalara.GR ☺

Κοσμογονια

Ημ/νία: 15/11/2005 **- Από prince_of_dakar -**
(http://homepages.pathfinder.gr/prince_of_dakar/weblog.html)

Εν αρχή ο θεός δημιούργησε το Bit και το Byte. Και από αυτά δημιούργησε τη λέξη.
Και υπήρχαν δύο Bytes στην Λέξη,και τίποτα άλλο δεν υπήρχε. Και ο θεός χώρισε το Μηδέν από το Ένα, και είδε ότι ήταν καλό.
Και είπε ο θεός: Ας υπάρξουν τα δεδομένα (Data). Και έτσι έγινε. Και είπε ο θεός - Ας πάνε τα Δεδομένα στις ιδιαίτερες θέσεις τους. Και έφτιαξε floppy disks και hard disks και compact disks.
Και είπε ο θεός - Ας γίνουν Υπολογιστές, για να υπάρχει μέρος να μπουν τα floppy disks και τα compact disks και τα hard disks. Και έτσι ο θεός έφτιαξε Υπολογιστές και τους ονόμασε Hardware.
Και δεν υπήρχε Software ακόμα. Αλλά ο Θεός δημιούργησε προγράμματα, μικρά και μεγάλα. Και τους είπε: Πηγαίνετε και αυξάνεστε και πληθύνετε και γεμίστε όλη τη Μνήμη.
Και είπε ο Θεός - Θα δημιουργήσω τον Προγραμματιστή. Και ο Προγραμματιστής θα φτιάχνει καινούρια προγράμματα και θα κυβερνά πάνω σε όλους τους υπολογιστές και τα προγράμματα και τα Δεδομένα.
Και ο Θεός δημιούργησε τον Προγραμματιστή και τον τοποθέτησε στο Κέντρο Δεδομενων. Και έδειξε ο Θεός στον Προγρασμματιστή το Catalog Tree και του είπε μπορείς να χρησιμοποιείς όλους τους καταλόγους και υποκαταλόγους, αλλά ΜΗΝ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΑ WINDOWS.
Και είπε ο Θεός - Δεν είναι καλό για τον Προγραμματιστή να είναι μόνος. Πήρε ένα πλευρό από το σώμα του Προγραμματιστή και έφτιαξε ένα πλάσμα που θα τον κοιτάζει και θα τον θαυμάζει και θα αγαπά τα πραγματα που θα κάνει ο Προγραμματιστής. Και ο Θεός ονόμασε αυτό το πλάσμα Χρήστη.
Και ο Προγραμματιστης και ο Χρήστης αφεθηκαν κάτω από το γυμνό DOS και αυτό ήταν Καλό.
Αλλά ο Bill ήταν πιο πονηρός από τα άλλα πλάσματα του Θεού. Και είπε ο Bill στο Χρήστη
- Πράγματι σας απαγόρευσε ο Θεός να τρέξετε οποιοδήποτε πρόγραμμα;
Και ο Χρήστης απάντησε
- Ο Θεός μας είπε να χρησιμοποιούμε οποιοδήποτε πρόγραμμα και οποιοδήποτε Δεδομένο, αλλά μας είπςε να μην τρέξουμε τα Windows, διαφορετικά θα πεθανουμε.
Και είπε ο Bill στο Χρήστη
- Πως μπορείς να μιλάς για κάτι που δεν έχεις καν δοκιμάσει. Τη στιγμή που θα τρέξεις τα Windows θα γίνεις ίσος με το Θεό. Θα είσαι σε θέση να δημιουργείς οτιδήποτε θέλεις με ένα απλό κλικ με το ποντίκι.
Και ο Χρηστης είδε ότι οι καρποί των Windows ήταν καλύτεροι και πιο εύκολοι στη χρήση. Και μετά ο Χρήστης είδε ότι κάθε γνώση ήταν άχρηστη, αφού τα Windows μπορούσαν να την αντικαταστήσουν. Έτσι ο Χρήστης εγκατέστησε τα Windows στον υπολογιστή του και είπε στον Προγραμματιστή ότι ήταν καλό.
Και ο Προγραμματιστής αμέσως άρχισε να ψάχνει για καινούριους drivers.
Και ο Θεός τον ρώτησε
- Τι ψάχνεις;
Και ο Προγραμματιστής απάντησε
- Ψάχνω για καινούριους drivers γιατι δεν μπορώ να τους βρω στο DOS.
Και είπεν ο Θεός
- Ποιός σου είπε ότι χρειάζεσαι drivers; Έτρεξες τα Windows;
Και ο Προγραμματιστης είπε
- O Bill μας είπε να το κάνουμε!
Και είπε ο Θεός στον Bill
- Γι'αυτό που έκανες θα είσαι μισητός απο όλα τα πλάσματα. Και ο Χρήστης θα είναι πάντα δυσαρεστημένος μαζί σου. Και θα πουλας πάντα Windows.
Και είπε ο Θεός στον Χρήστη
- Εξ αιτίας αυτού που έκανες, τα Windows πάντα θα σε απογοητεύουν και θα καταναλόνουν όλους τους Πόρους και θα πρέπει να χρησιμοποιείς ελεεινά προγραμματα και θα βασίζεσαι πάντα στον Προγραμματιστή για βοήθεια.
Και είπε ο Θεός στον Προγραμματιστή
- Επειδή άκουσες τον Χρήστη ποτέ δεν θα είσαι ευχαριστημένος. Και τα προγραμματά σου θα έχουν λάθη και θα πρέπει να τα διορθώνεις και να τα ξαναδιορθώνεις μέχρι το τέλος του Χρόνου.

Και ο Θεός τους πέταξε έξω από το Κέντρο Δεδομένων και κλείδωσε την πόρτα και την ασφάλισε με password.

SNOW..???
I LAUGH AT SNOW....
HO HO HO

Φιλολογίζοντες

Συνέχεια των δημοσιεύσεων της lazycat... **- Από lazycat -**
(http://homepages.pathfinder.gr/lazycat5/weblog.html)

Τρίτη 15 Νοεμβρίου

Τα παιδιά ξύπνησαν πολύ πρωί, γιατί μια πορτοκαλί αρκούδα μπήκε στο δωμάτιο τους και τους έφερε πρωινό. Μετά τους έδειξε με νοήματα ότι έπρεπε να ντυθούν και να την ακολουθήσουν. Τα παιδιά υπάκουσαν και έτσι μετά από λίγο βρέθηκαν στον δρόμο. Γύρω τους είδαν πολλά αρκουδάκια διαφόρων χρωμάτων να περπατούν ζωηρά. Λίγο μετά έφτασαν στο σχολείο. Η δασκάλα αρκούδα τους χαμογέλασε και τους έκανε νόημα να μπουν μέσα. «Μάλλον θέλει να ερχόμαστε και εμείς στο μάθημα όπως και τα άλλα παιδιά. Πως όμως θα παρακολουθήσουμε το μάθημα αφού δεν μιλάμε την γλώσσα τους;» απόρησε η Θάλεια. «Παρατήρησα ότι οι αρκούδες συνέχεια κάνουν κάτι. Δεν τεμπελιάζουν ποτέ, ίσως για αυτό να θέλουν να πάμε και εμείς σχολείο. Αν καθόμαστε όλη μέρα θα γίνουμε τεμπέληδες. Μπορεί να μας βάλουν στο νήπιο και να μάθουμε την γλώσσα από την αρχή.» είπε ο Ορφέας, πολύ ευχαριστημένος από την γρήγορη σκέψη του. «Ας πάμε μέσα και βλέπουμε.» μουρμούρισε η Θάλεια που δεν ενθουσιάστηκε καθόλου με την ιδέα να ξανακάνει όλες τις τάξεις από την αρχή. Τα δίδυμα μπήκαν στην τάξη και η δασκάλα τους έδειξε ότι έπρεπε να την ακολουθήσουν. Μπήκε σε ένα διπλανό δωμάτιο που μάλλον ήταν το γραφείο της, αν και μόνο μερικά μαξιλάρια υπήρχαν εκεί. Στάθηκε ασάλευτη και κοίταξε για λίγο τα παιδιά. Έπειτα σήκωσε την δεξιά της πατούσα και την έφερε στο στόμα της, σαν να της έδινε ένα φιλάκι. Τα παιδιά το βρήκαν λίγο παράξενο να φυλάει κάποιος την πατούσα του, αλλά δεν πρόλαβαν να το καλοσκεφτούν, γιατί η δασκάλα έκανε κάτι που ήταν ακόμα πιο περίεργο. Με την πατούσα που είχε φιλήσει πριν, άγγιξε απαλά το στόμα και το δεξί αυτί της Θάλειας. Μετά έκανε το ίδιο και στον Ορφέα. Τα παιδιά ένιωσαν το μαλλιαρό χάδι της αρκούδας και αμέσως μετά άκουσαν ένα τρομερό θόρυβο. Ήταν λες και προσγειώθηκε ένα αεροπλάνο στα κεφάλια τους. Έβαλαν τα χέρια τους πάνω στα αυτάκια τους ταυτόχρονα, αλλά ο θόρυβος έγινε ακόμα μεγαλύτερος. Κοιτάχτηκαν τρομαγμένα. Το αεροπλάνο έσκασε με έναν τεράστιο, τρομακτικό κρότο. Δεν πρόλαβαν να ανακουφιστούν που τελείωσε το μαρτύριο, γιατί αισθάνθηκαν και πάλι παράξενα. Αυτή την φορά ένιωσαν κάτι παράξενο στο στόμα τους. Κάτι σαν τσίμπημα, όχι πολύ δυνατό ευτυχώς. Έβγαλαν έξω τις γλώσσες τους και πήγαν να ρωτήσουν ο ένας τον άλλο αν είχε φυτρώσει κάτι περίεργο πάνω στις γλώσσες τους, γιατί αυτή την αίσθηση είχαν. Φυσικά δεν είχε φυτρώσει τίποτα στις γλώσσες τους, απλά είχαν γίνει πολύχρωμες. Για την ακρίβεια, μόνο η μισή γλώσσα έμοιαζε με ουράνιο τόξο. Η άλλη μισή είχε το συνηθισμένο βαρετό ροζ χρώμα που είχε πάντα. Η δασκάλα κοίταξε προσεκτικά τα παιδιά και είπε: «Ωραία, πάμε τώρα για μάθημα.» Τα παιδιά την ακολούθησαν πίσω στην τάξη. Μετά συνειδητοποίησαν ότι είχαν καταλάβει τι τους είπε. Επίσης διαπίστωσαν ότι καταλάβαιναν τι έλεγαν και τα αρκουδάκια. «Πως σας λένε;» ρώτησε ένα λαχανί αρκουδάκι. «Θάλεια και Ορφέα.» είπαν με μια φωνή τα δίδυμα. «Ωραία ονόματα.» σχολίασε το αρκουδάκι. « Εμένα με λένε Όλι και την διπλανή μου Τέρνν.» πρόσθεσε. Μετά σταμάτησαν όλοι τις κουβέντες γιατί άρχισε να μιλάει η δασκάλα. Τα αδερφάκια ενθουσιάστηκαν τόσο που μπορούσαν επιτέλους να επικοινωνήσουν με αυτό τον θαυμαστό κόσμο, που ξέχασαν να αναρωτηθούν πως έγινε αυτό.

Παρασκευή 18 Νοεμβρίου

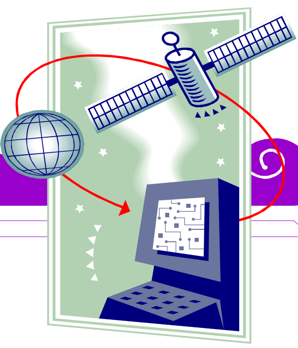
Ο Θεμιστοκλής και η Ελίνα άρχισαν να βαδίζουν προς το παράξενο κτίσμα, ξεκουμπώνοντας τα βαριά παλτά τους και απολαμβάνοντας τον ζεστό ήλιο. Καθώς προχωρούσαν, στο διάβα τους έβλεπαν διάφορα ζωάκια με ασυνήθιστα χρώματα που τους κοιτούσαν βγάζοντας σιγανούς ήχους. Όταν έφτασαν τελικά στο μπροστινό μέρος του παλατιού, συνειδητοποίησαν ότι η είσοδος ήταν πάρα πολύ παράξενη. Δεν είχε συγκεκριμένο σχήμα ή μάλλον το σχήμα της άλλαζε συνεχώς. Την μια στιγμή ήταν στρογγυλή, την άλλη τετράγωνη, αμέσως μετά γινόταν μια λεπτή γραμμή και ξαφνικά μεταμορφωνόταν σε ένα μικροσκοπικό λουλούδι. Στην πραγματικότητα δεν ήταν μόνο η πόρτα που είχε ασαφές σχήμα. Όλο το παλάτι έμοιαζε να πάλλεται λες και ήταν φτιαγμένο από σαπουνόφουσκες. «Πως θα μπούμε τώρα εδώ μέσα;» απόρησε η Ελίνα. «Αυτή η μυστηριώδης πόρτα δεν λέει να διατηρήσει ένα βολικό σχήμα πάνω από μερικά δευτερόλεπτα.» είπε ο Θεμιστοκλής. «Λες να υπάρχει κάποια μαγική φράση που να ανοίγει την πόρτα , όπως στα παραμύθια;» αναρωτήθηκε δυνατά η Ελίνα. «Άνοιξε σουσάμι.» είπε ο Θεμιστοκλής με επιβλητική φωνή, αλλά η πόρτα το βρήκε μάλλον διασκεδαστικό, γιατί πήρε το σχήμα ενός προσώπου που έβγαζε γλώσσα. «Χοκους πόκους.» είπε και η Ελίνα που προσπαθούσε να φέρει στο νου της όλες τις μαγικές φράσεις των παραμυθιών που είχε διαβάσει στα παιδιά τους. Η πόρτα έλαμψε για μια στιγμή και μετά πήρε το σχήμα ενός σκουπόξυλου, πράγμα που ο Θεμιστοκλής βρήκε πολύ σαρκαστικό εκ μέρους της. «Άνοιξε καλέ!» είπε εκνευρισμένος με δυνατή φωνή. Η πόρτα μάλλον δεν συμπαθούσε τις φωνές, γιατί πήρε το σχήμα ενός ξίφους. «Νομίζω ότι θύμωσε.» είπε η Ελίνα και αυθόρμητα χάιδεψε απαλά την πόρτα, όπως έκανε όταν ήθελε να ηρεμήσει τα θυμωμένα παιδιά της. Μάλλον η πόρτα ήταν μικρή σε ηλικία ή της

έλειπαν τα χάδια, γιατί έγινε μια τεράστια καρδιά. Η Ελίνα της χαμογέλασε και πέρασε από μέσα, κρατώντας πάντα το χέρι του άντρα της. Το εσωτερικό του παλατιού ήταν γεμάτο χρώματα και μυρωδιές και ευτυχώς σταθερό. Ο Θεμιστοκλής και η Ελίνα βρισκόντουσαν σε ένα τεράστιο διάδρομο που ήταν τόσο μακρύς, που δεν έβλεπαν που τελείωνε. Περπατούσαν για ένα ολόκληρο τέταρτο της ώρας χωρίς να συναντήσουν κανένα άλλο πλάσμα. Μόνο μια επίμονη μυρωδιά καραμέλας τους συνόδευε. Κάποια στιγμή είδαν μια πόρτα στο τέλος του διαδρόμου. «Ωχ! Αν είναι και αυτή νευρική όπως η άλλη, ανέλαβε την εσύ.» είπε ο Θεμιστοκλής στην Ελίνα. Δεν χρειάστηκε όμως, γιατί αυτή ήταν μια κανονικότατη πόρτα, η οποία άνοιξε όταν γύρισαν το χερούλι της. Βρέθηκαν μέσα σε ένα τεράστιο δωμάτιο που ήταν γεμάτο από κόσμο που έτρωγε και έπινε φλυαρώντας χαρούμενα. Υπήρχαν μεγάλα τραπέζια με άφθονα καθίσματα. Πάνω στα καθίσματα βρίσκονταν πλάσματα που έμοιαζαν πολύ με ανθρώπους αν εξαιρούσες το γεγονός ότι τα πρόσωπα και τα χέρια τους είχαν διάφορα απαλά χρώματα. Το πολύχρωμο πλήθος σταμάτησε τις ομιλίες και γύρισε να τους κοιτάξει.

Τρίτη 22 Νοεμβρίου

Αμέσως μετά ακούστηκε μια κραυγή. Ο Θεμιστοκλής και η Ελίνα νόμιζαν ότι θα έσπαγαν τα αυτιά τους. Όλοι οι πολύχρωμοι άνθρωποι τους κοίταζαν και ούρλιαζαν. Ο θόρυβος ήταν απίστευτος, σχεδόν αβάσταχτος. Η Ελίνα άρχισε να ζαλίζεται και ο Θεμιστοκλής αισθάνθηκε φοβερά αδύναμος. Τους φάνηκε ότι το φως στο δωμάτιο λιγόστεψε, ένιωσαν μια ζάλη και αμέσως μετά σκοτείνιασαν τα πάντα. Όταν συνήλθαν ένιωσαν και πάλι αδυναμία και πόνο. Βρισκόντουσαν στο σκοτάδι και δεν μπορούσαν να κινηθούν. «Αγάπη μου, είσαι καλά;» ρώτησε ο Θεμιστοκλής γεμάτος ανησυχία. «Πονάει το κεφάλι μου και δεν μπορώ να κουνήσω τα χέρια μου, ούτε τα πόδια μου. Εσύ είσαι εντάξει;» «Και εγώ το ίδιο αισθάνομαι. Αλλά είμαστε μαζί, μην φοβάσαι.» Η Ελίνα δεν απάντησε. Λίγο μετά τα μάτια τους συνήθισαν στο σκοτάδι και μπόρεσαν να διακρίνουν ότι βρισκόντουσαν σε ένα μικρό δωμάτιο, πάνω σε κάτι που έμοιαζε με άχυρο. «Μάλλον βρισκόμαστε σε κάποια φυλακή.» σκέφτηκε ο Θεμιστοκλής, αλλά δεν είπε τίποτα για να μην φοβίσει και άλλο την Ελίνα που ήταν ήδη τρομοκρατημένη. Ξαφνικά άνοιξε η πόρτα. Δύο μεγαλόσωμοι πράσινοι άνθρωποι μπήκαν στο κελί τους. Τους κοίταξαν μερικά λεπτά και ψιθύρισαν κάτι ο ένας στον άλλο. Μετά ο ένας από τους δύο είπε κάποια φράση δυνατά. Ο Θεμιστοκλής και η Ελίνα ένιωσαν τα πόδια τους να κινούνται. Με έκπληξη παρακολούθησαν τα σώματα τους να στέκονται όρθια και μετά να ακολουθούν τους δύο πράσινους άντρες. «Δεν ορίζω το σώμα μου!» έκανε η Ελίνα τελείως τρομοκρατημένη. «Ούτε και εγώ, θέλω να σε αγκαλιάσω, αλλά τα χέρια μου δεν υπακούνε. Δεν θέλω να τους ακολουθήσω, αλλά τα πόδια μου δεν με ακούνε.» είπε και ο Θεμιστοκλής που ήταν και αυτός κατατρομαγμένος. Έτσι παρά την θέληση τους ακολουθούσαν τους δύο άντρες μέσα στο παλάτι. Καθώς προχωρούσαν, έβλεπαν πολλούς χρωματιστούς ανθρώπους να τους κοιτούν μισοκρυμένοι πίσω από πόρτες και παράθυρα. Οι γυναίκες είχαν μια έκφραση τρόμου ζωγραφισμένη στα πρόσωπα τους, ενώ οι άνδρες τους κοιτούσαν με αηδία. Όλοι πάντως έμοιαζαν ανακουφισμένοι που δεν χρειαζόταν να τους πλησιάσουν πολύ. Μετά από λίγα λεπτά έφτασαν σε μια μεγάλη λευκή πόρτα. Όταν την πλησίασαν, η πόρτα άνοιξε από μόνη της και μπήκαν μέσα σε ένα μεγάλο δωμάτιο. Στο βάθος του δωματίου υπήρχε ένας θρόνος από λουλούδια και πάνω τους καθότανε μία γυναίκα με επιδερμίδα κατάλευκη σαν χιόνι. Τους κοίταξε με μεγαλοπρέπεια και είπε κάτι με βροντερή φωνή, αλλά αν κοιτούσαν λίγο πιο προσεκτικά στα πράσινα μάτια της, θα έβλεπαν φόβο. «Δεν καταλαβαίνουμε.» είπε η Ελίνα όσο πιο ευγενικά μπορούσε. Η λευκή γυναίκα γύρισε σε έναν ροζ άντρα που βρισκόταν δίπλα της και του είπε κάτι στην ακαταλαβίστικη γλώσσα τους. Εκείνος έγνεψε καταφατικά και αμέσως μετά βγήκε τρέχοντας από το δωμάτιο. Η γυναίκα συνέχισε να τους κοιτάζει αμίλητη, μασουλώντας κατά καιρούς μια από τις μακριές μοβ μπούκλες της, όπως συχνά κάνουν οι γυναίκες όταν αισθάνονται αμηχανία. Λίγη ώρα μετά ο ροζ άντρας επέστρεψε κρατώντας ένα πολύ παράξενο αντικείμενο.

Επισκεφτείτε…

Blogovέa No1

http://www.topix.net/news/blogs

Αυτό το μήνα είπα να σας δώσω δύο πολύ καλά sites με νέα γύρω από το blogging. Το topix.net έχει διαφόρων ειδών ειδήσεις, ταξινομημένες ανάλογα με το τι ψάχνετε. Μία από τις κατηγοριοποιήσεις είναι και αυτή του blogging.

Οι ειδήσεις που «συλλαμβάνονται» από το topix, όσο αφορά το blogging τουλάχιστον, είναι περισσότερο δημοσιογραφικού χαρακτήρα. Τεχνολογικά νέα, νέα για συλλήψεις bloggers, νέα για τις καινούργιες υπηρεσίες του διαδικτύου που κάνουν τη ζωή μας πιο εύκολη, αλλά και νέα … γενικού (!) ιντερνετικού χαρακτήρα.

Φυσικά μπορείτε να κατεβάσετε το RSS και να ενημερώνεστε κατευθείαν για τα τελευταία νέα του χώρου. Είναι κάτι σαν το CNN για τα blogs, μόνο που είναι πιο φιλελεύθερο από το αυθεντικό CNN! Το πιάσατε το υπονοούμενο, έτσι; ;-)

Blogovέa No2

http://news.com.com/2060-11199_3-0.html

Το Blogma είναι μια διαφορετική προσέγγιση πάνω στο θέμα της ενημέρωσης. Είναι κάτι σαν ένα blog από μόνο του, μόνο που τα θέματά του ενημερώνονται πολύ συχνά και έχουν ως θέμα τα.... blogs! Εδώ τα νέα δίνονται λιγότερο δημοσιογραφικά και περισσότερο σε στυλ κουβεντούλας.

Ρίχνουν ένα θέμα μέσα, σου λένε δυο κουβέντες γι αυτό και μετά σε αφήνουν και να σχολιάσεις. Φυσικά πάντα υπάρχουν πηγές από τις οποίες μπορείς να διαβάσεις περισσότερες πληροφορίες και να ψάξεις το θέμα λίγο περισσότερο.

Τα θέματά του Blogma ναι μεν περιστρέφονται γύρω από τα blogs, αλλά δεν αποκλείεται να δείτε να παρουσιάζονται θέματα από όλο το φάσμα των computer freaks! Αυτό βέβαια οφείλεται στο γεγονός πως το Blogma είναι μέρος του CNET News.com, του site που ασχολείται με τεχνολογικά νέα. Πάντως ως πηγή νέων νομίζω πως είναι αρκετά πλούσια, χάρη στην συχνή ανανέωση και τα ενδιαφέροντα άρθρα που παρουσιάζει.

CONTACT US / INFOS

E-mail επικοινωνίας:	jim_hellas@pathfinder.gr jim_hellas@hotmail.com (+ MSN Messenger)
Ιστοσελίδα περιοδικού BloGR	http://freehost.stuff.gr/jim_hellas/blogr.html
Υπεύθυνος περιοδικού	Jim_hellas / Δημήτρης

Πληροφορίες / Copyright policy / Απαγορεύσεις